



ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

โดย

นางนัตยา ประสานสงฆ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ)
สาขาวิชาบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ สำหรับนักบริหาร
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

โดย

นางนัตยา ประสานสงฆ์

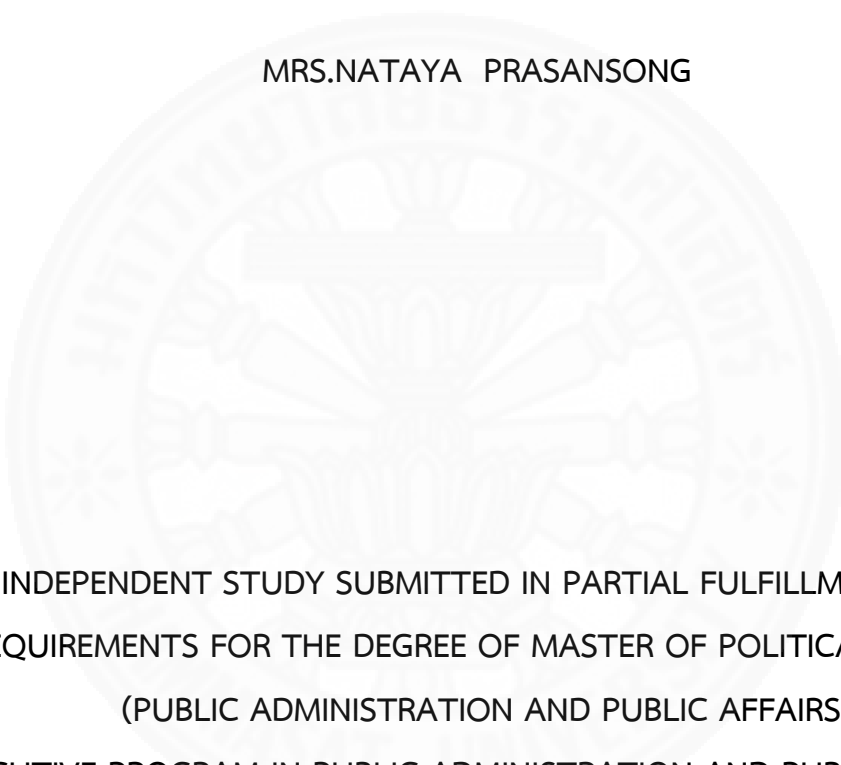


การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ)
สาขาวิชาบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ สำหรับนักบริหาร
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

KNOWLEDGEMENT OF OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY
IN WORK OF THE GARBAGE COLLECTOR KLONGTOEY DISTRICT
OFFICE BANGKOK

BY

MRS.NATAYA PRASANSONG



AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
(PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC AFFAIRS)
EXECUTIVE PROGRAM IN PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC AFFAIRS
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางนัตยา ประสานสงฆ์

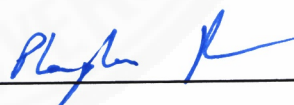
เรื่อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย
สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ)

เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2560

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ



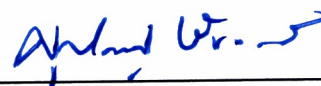
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ



(รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์)

คณบดี



(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัยวาลย์)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย
ชื่อผู้เขียน	นางนาดยา ประสานสงฆ์
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ)
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ สำหรับนักบริหาร รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มีการพัฒนาด้านธุรกิจอุตสาหกรรมและเตรียมการเพื่อรองรับความเจริญไม่สามารถพัฒนาทันต่อเหตุการณ์ งานด้านการคุ้มครองป้องกันด้านสุขภาพอนามัยและดูแลด้านความปลอดภัยของคนงาน หรือผู้ประกอบการอาชีพทั้งหมดโดยเฉพาะงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานและเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย จำนวน 144 คน ค่าสถิติที่ใช้คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์สถิติโดยใช้ t-test และวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ F-test ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยในภาพรวม เช่น อายุ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว และตัวแปรที่ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยในภาพรวม เช่น ระดับการศึกษา สถานภาพ ตัวแปรที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาพรวม เช่น อายุ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว และตัวแปรที่ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม เช่น ระดับการศึกษา สถานภาพ

(2)

ผลการวิจัยเสนอแนะ คือ การจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง การถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่
ลูกจ้างตำแหน่งอื่น ๆ ในหน่วยงาน จัดทำคู่มืออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

คำสำคัญ : อาชีวอนามัย,ความปลอดภัยในการทำงาน,พนักงานเก็บขมมูลฝอย,สำนักงานเขตคลองเตย



Independent Study Title	KNOWLEDGEMENT OF OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY IN WORK OF THE GARBAGE COLLECTOR KLONGTOEY DISTRICT OFFICE BANGKOK
Author	Mrs. Nataya Prasansong
Degree	Master of Political Science (Pubic Administration and Public Affairs)
Major Field/Faculty/University	Executive Program in Public Administration and Public Affairs Political Science Thammasat University
Independent Study Advisor	Associate Professor Trirat Pokapalakorn, Ph.D.
Academic Years	2016

ABSTRACT

The development of economy and society in Thailand is fostered in terms of industrial business in order to be ready for growing prosperity. Simultaneously, preventive healthcare is applied to care for the safety of workers and other people in all career fields, especially the ones whose work are related to occupational health and safety.

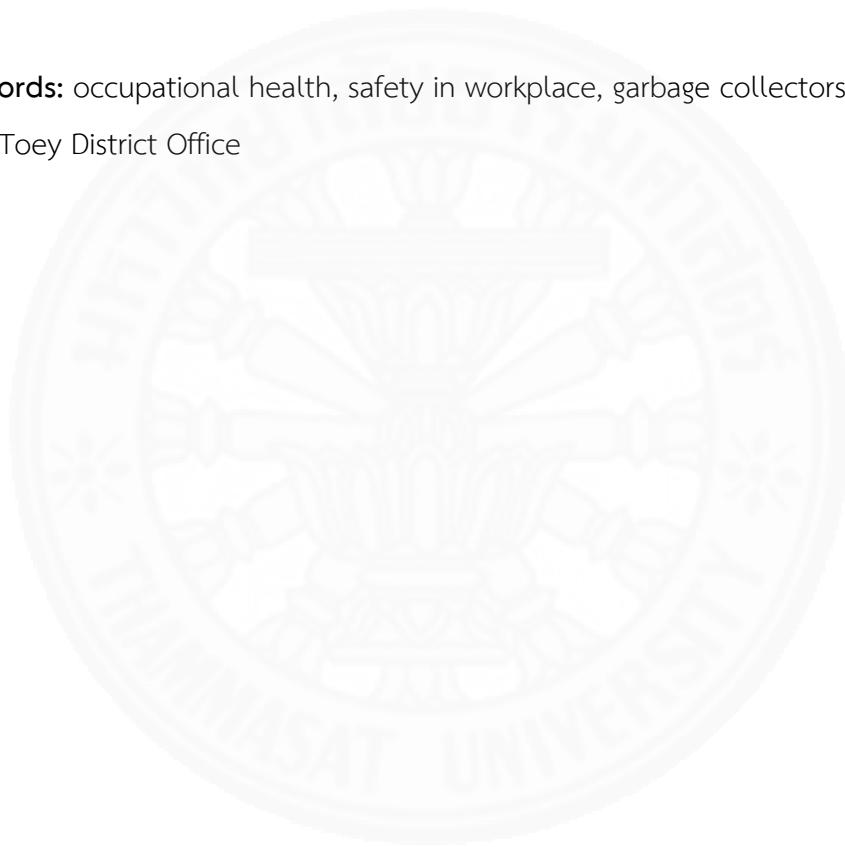
This research has an objective of studying personal factors that have impacts on occupational health and safety in workplace. Also, problems and suggestions in the same aspect are studied. Samples in this research consisted of 144 garbage collectors from KlongToey District Office. The statistical data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The results of the study were as follows: 1.) Factors affecting overall understanding of occupational health were age, position, work duration, alcohol consumption, smoking, underlying disease, etc. 2.) Factors not affecting overall understanding of occupational health

(4)

were education, marital status, etc. 3.) Factors affecting overall understanding of work environment were age, position, work duration, alcohol consumption, smoking, underlying disease, etc. 4.) Factors not affecting overall understanding of occupational safety were education, marital status, etc.

These results suggest knowledge management for continuous improvement, knowledge extension for employees in other divisions, occupational health and safety in workplace handbook

Keywords: occupational health, safety in workplace, garbage collectors from KlongToey District Office



กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เล่มนี้มีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยและหน่วยงาน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ผู้ให้คำแนะนำในการทำการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ขอขอบคุณพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำ ขอขอบคุณข้าราชการ กองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล ข้าราชการสำนักอนามัย ข้าราชการฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ ข้าราชการฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตคลองเตย บิดาและครอบครัวที่เป็นกำลังใจมาตลอด ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการใช้เป็นแนวทางเพื่อปรับปรุงการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของลูกจ้างตำแหน่งอื่น ๆ เช่น พนักงานกวาดถนน พนักงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล พนักงานสวน ให้มีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นต่อไป

นางนัตยา ประสานสงฆ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในงานวิจัย	3
1.3 คำถามงานวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	7
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ	11

2.3 การวัดและประเมินผลความรู้	12
2.4 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	14
2.5 การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของกรุงเทพมหานคร	22
2.6 สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร	22
2.7 ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร	25
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

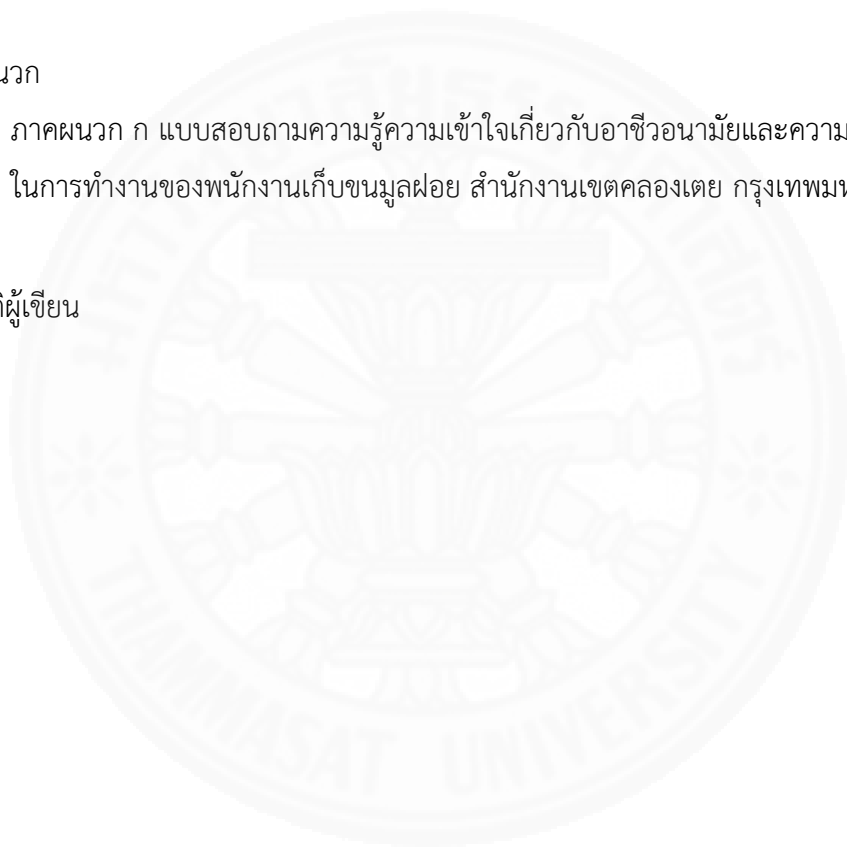
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	40
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	41
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง	43
4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย	46
4.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	57
4.4 การทดสอบสมมติฐาน	66
4.5 คำถามปลายเปิด ปัญหาและข้อเสนอแนะ	86
4.6 สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร	88

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย	90
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	93
5.3 ข้อเสนอแนะ	99
รายการอ้างอิง	102
ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร	
ประวัติผู้เขียน	116



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	27
2.2	28
2.3	29
2.4	30
4.1	44
4.2	48
4.3	53
4.4	57
4.5	58
4.6	62
4.7	66

4.8	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ในภาพรวม	67
4.9	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ	70
4.10	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย	72
4.11	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน ในภาพรวม	76
4.12	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตรายและความเสี่ยงใดๆ	79
4.13	เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรม ด้านความปลอดภัย	83
4.14	ปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ	86
4.15	ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ	87

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2.1 แผนภาพแสดงโครงสร้างกรอบอัตรากำลัง ของสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร	23
2.2 แผนภาพแสดงโครงสร้างกรอบอัตรากำลัง ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย (ปัจจุบัน) กรุงเทพมหานคร	26



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องการพัฒนาด้านธุรกิจอุตสาหกรรมมีการขยายตัวมากขึ้น การเตรียมการเพื่อการรองรับความเจริญไม่สามารถพัฒนาทันต่อเหตุการณ์งานด้านการคุ้มครองป้องกันด้านสุขภาพอนามัยและดูแลด้านความปลอดภัยของแรงงาน หรือผู้ประกอบการอาชีพทั้งหมด เป็นงานที่มีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องดำเนินการ โดยเฉพาะงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย(Occupational Health and Safety) ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน เนื่องจากผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นถึงความสำคัญทำให้งานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีการพัฒนาตลอดเวลา งานอาชีวอนามัย และความปลอดภัยเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด เช่น เกษตรกร ลูกจ้างที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม พนักงาน คนงานที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมบริการ พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับสาธารณสุขโรค อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การก่อสร้าง และการคมนาคมขนส่ง

การดำเนินการของอุตสาหกรรมการผลิตมีการใช้แรงงานเป็นจำนวนมากแรงงานต้องทำงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นพิษภัยต่อสุขภาพร่างกาย มีความเครียดสูง เสี่ยงต่อการเป็นโรคอันเนื่องมาจากการทำงานมีการทำงานซ้ำซาก ทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน เกิดความเมื่อยล้าเสี่ยง ต่อการเกิดอันตราย อุบัติเหตุการบาดเจ็บ การตาย ความรู้ทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยพัฒนาขึ้นก็เพื่อการป้องกัน ส่งเสริม คุ้มครองและธำรงรักษาไว้เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพทุกอาชีพมีสภาวะความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมโดยปราศจากภัยอันตราย การบาดเจ็บ ความเสี่ยง และการสูญเสีย อันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่นำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพสาขาต่างๆ เพราะหากผู้ปฏิบัติงานมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปราศจากความเจ็บป่วยจากการทำงานมีความปลอดภัยในการทำงาน ย่อมนำไปสู่การเพิ่มผลผลิต มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ เกิดผลกำไรเพิ่มขึ้น ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กร สังคมและประเทศชาติ ดังนั้น บุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ด้วยการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ปรับปรุงสภาพงานและจัดทำกฎระเบียบในการทำงานให้เป็นมาตรฐาน

ตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554¹ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 17 มกราคม 2554 มีผลบังคับใช้ 16 กรกฎาคม 255 สรุปลงสาระสำคัญประกอบด้วย 8 หมวด 74 มาตรา หมวด 1 บททั่วไป กำหนดหน้าที่ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยฯ แก่ลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ หมวด 2 การบริหาร การจัดการและการดำเนินการ ด้านความปลอดภัย หมวด 3 คณะกรรมการความปลอดภัยฯ หมวด 4 การควบคุม กำกับ ดูแล หมวด 5 พนักงานตรวจความปลอดภัย หมวด 6 กองทุนความปลอดภัยฯ หมวด 7 สถาบันส่งเสริมความปลอดภัยฯ หมวด 8 บทลงโทษ

ในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานเพื่อการปฏิบัติตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 (มาตรา 3 วรรคสอง หมายถึง ให้ส่วนราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามวรรคหนึ่ง จัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในหน่วยงานของตนไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัด สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของหน่วยงาน ในปีงบประมาณพ.ศ. 2560 และเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสุขอนามัยที่ดีแก่บุคลากรกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ 20 ปี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2557- 2560) ด้านที่ 1 มหานครปลอดภัยแผนยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2557- 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Work Life) กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และเพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการดำเนินการตามมาตรา 3 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร ฝ่ายรักษาความสะอาด

¹ กลุ่มอาชีวอนามัย สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย, *การอบรมเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อการปฏิบัติตามมาตรา 3 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ในการทำงาน*, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม, 2554), 5 – 20.

และสวนสาธารณะ² สำนักงานเขตคลองเตยมีการรักษาภาวะสิ่งแวดล้อม การเก็บขนมูลฝอย การสุขนถ่ายสิ่งปฏิกูล การเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ทำให้มีลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพนักงานเก็บขนมูลฝอย ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน เช่น การเดินหกล้มขณะปฏิบัติงาน และไม่สบายป่วยเป็นโรค เนื่องจากสภาพอากาศมลพิษ ฝุ่นละออง ควันพิษ จากการเผาไหม้ของเครื่องยนต์ การบริโภคอาหาร ตรากตรำทำงาน และเกษียณอายุราชการไปแล้วพบโรค เช่น โรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง โรคมะเร็งเต้านม

เหตุผลที่เลือกสำนักงานเขตคลองเตยทำการวิจัยเพราะมีชุมชนในพื้นที่ตามทะเบียนบ้านและประชากรแฝง ที่ต้องจัดเก็บขยะมูลฝอย ผู้ปฏิบัติงานต้องทำงานโดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 7 วันมีช่วงพักระหว่างวันพอสมควรประมาณ 20-30 นาที ปริมาณขยะที่ต้องจัดเก็บในแต่ละวัน ต่อรถเก็บขนมูลฝอย 1 คัน ประมาณ 4 - 5 ตัน จำนวนเที่ยวที่จัดเก็บในแต่ละวัน ประมาณ 2 เที่ยว หรือคันรถ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป การเก็บขยะมีช่วงเวลาตั้งแต่ 05.00 - 16.00 น., 08.00 - 12.00 น., 08.00 - 15.00 น., 12.00 - 18.00 น., 20.00 - 09.00 น. เนื่องจากเวลาทำงานเข้าเป็นกะ ทำให้การพักผ่อนไม่เป็นไปตามปกติคือตอนกลางคืนนอนพักผ่อน ทำให้ร่างกายไม่แข็งแรงเจ็บป่วยได้ และการสัมผัสกับขยะโดยตรงทางปาก ทางระบบทางเดินหายใจ ทางผิวหนัง ในขณะที่ปฏิบัติงานมีค่ารักษาพยาบาลที่เบิกจ่ายเงิน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ประมาณปีละ 300,000.-บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ประมาณปีละ 400,000.-บาท ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ปีละ 500,000.-บาท

1.2 วัตถุประสงค์ในงานวิจัย (Research objectives)

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร นำมาเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ

² เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ, สัมภาษณ์โดย นาดยา ประสานสงฆ์, สำนักงานเขตคลองเตย, กรุงเทพฯ, 7 มีนาคม 2560.

1.3 คำถามงานวิจัย (Research question)

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลใดบ้างมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานครหรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.4.2 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยนี้ได้ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาโดยสอบถามพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีลูกจ้างประจำ จำนวน 136 คน มีลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 228 คน กำหนดค่าจากตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน ได้ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 144 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยจะศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน

ขอบเขตด้านสถานที่ การศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 พนักงานทั่วไป(พนักงานเก็บขยะมูลฝอย) (Garbage Collectors) หมายถึง พนักงานเก็บขยะมูลฝอย ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานครซึ่งมีหน้าที่ในการเก็บขยะมูลฝอยตามอาคารบ้านเรือน ตลาด สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม และมูลฝอยที่ตกค้างตามที่สาธารณะที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

1.6.2 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลา นับตั้งแต่ปี ที่พนักงานเข้าปฏิบัติงาน ในฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.6.3 ขยะ หมายถึง สิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นของแข็งจะเนาเปื่อย หรือไม่ก็ตาม รวมตลอดถึง ถ้ำ ชากสัตว์ มูลสัตว์ ฟันละออง และเศษวัตถุที่ทิ้งแล้วจากบ้านเรือนที่พักอาศัย สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรม

1.6.4 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่สวมใส่ลงบนอวัยวะ ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย หรือหลายส่วน เพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ หรืออันตรายจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น เสียงดัง แสง สารเคมี ความร้อน การตกจากที่สูง วัสดุกระเด็นเข้าตา วัสดุหล่นกระแทก หรือทับ เป็นต้น

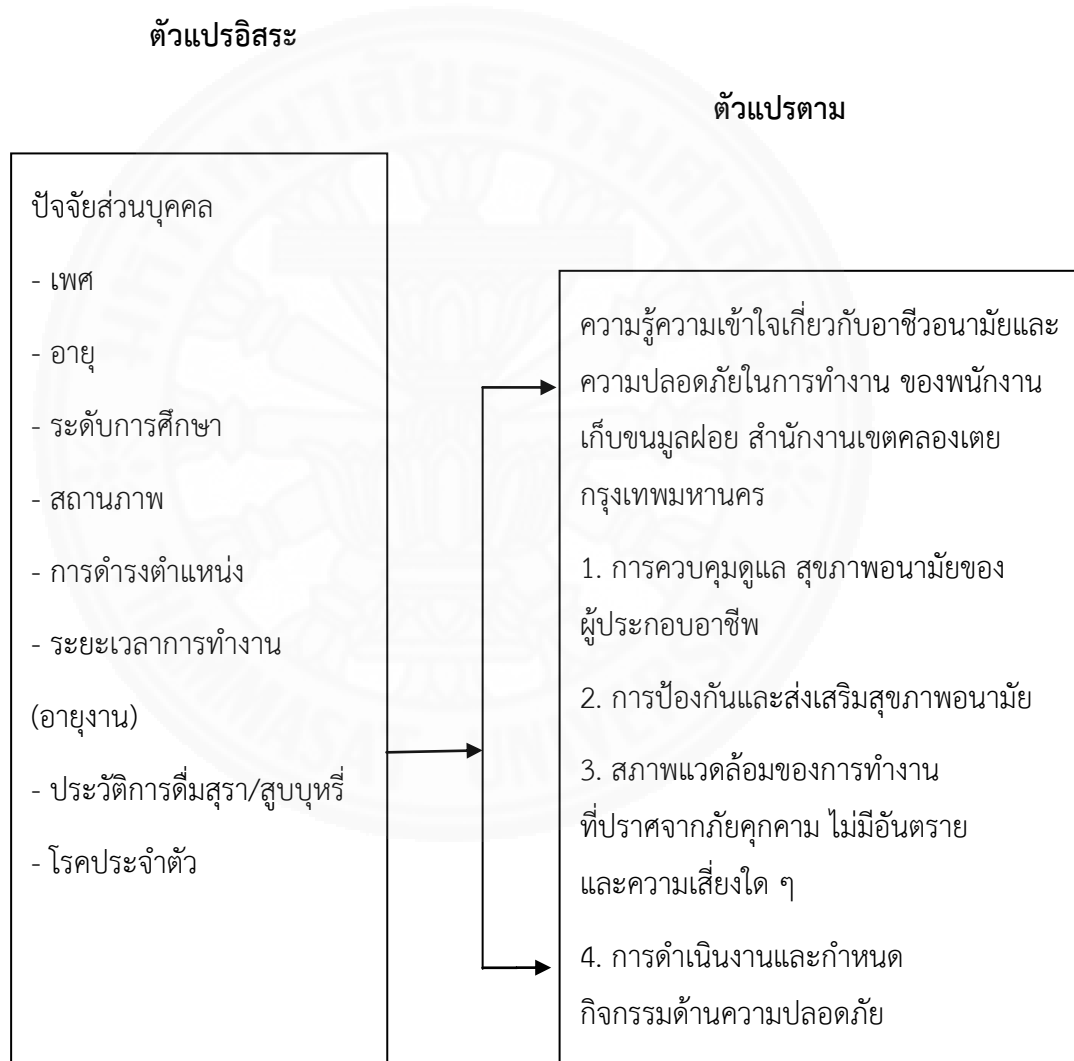
1.6.5 การบาดเจ็บจากการทำงาน (Occupational Injuries) หมายถึง การที่อวัยวะ หรือส่วนของร่างกายถูกของมีคมบาด ได้รับการกระแทก ถูกหนีบหรือถูกดึงตกจากที่สูง หกล้มหรือ ลื่นล้ม สารเคมีหรือกรด กระเด็นใส่ ปวด ตึง เคล็ดจากการออกแรงเกินกำลัง การทำงานซ้ำซาก ทำทางการทำงานที่ผิดธรรมชาติและการทำงานที่ต้องสัมผัสกับแรงสั่นสะเทือน ส่งผลให้เกิดความ รุนแรงต่อพนักงานตั้งแต่เล็กน้อยสามารถทำงานต่อได้โดยไม่ต้องหยุดงาน (หยุดงานเกิน 3 วันและ หยุดงานไม่เกิน 3 วัน) ทุพพลภาพ และสูญเสียอวัยวะบางส่วน ซึ่งการบาดเจ็บนั้นเป็นผลมาจากการ ทำงานหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่ทำงานอย่างทันทีทันใดโดยไม่ตั้งใจ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ทราบสถานการณ์ปัจจุบันของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อดูแล ตนเองก่อนปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติงาน และหลังปฏิบัติงานเก็บขยะมูลฝอย ให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย และจิตใจ

1.7.2 เพื่อนำผลการวิเคราะห์หัตถระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เป็นข้อเสนอแนะจัดทำคู่มือเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย

1.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย, ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวอนามัย, นาดยา ประสานสงฆ์ , 2560.

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการวิจัยดังนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
- 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ
- 2.3 การวัดและประเมินผลความรู้
- 2.4 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- 2.5 การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของ กรุงเทพมหานคร
- 2.6 สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
- 2.7 ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.1.1 ความหมายของความรู้และความเข้าใจ ที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ มีดังนี้

ตามพจนานุกรมให้ความหมาย“ความรู้” ว่าเป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ และพจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (fact) ความจริง(truth) กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากประสบการณ์ต่างๆ นอกจากนี้นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ ดังนี้

แสงจันทร์ โสภากาล¹ ได้ให้ความหมายคำว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่อง วิธีการ กระบวนการหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข² ได้ให้ความหมายคำว่า ความรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดจากการสังเกต การศึกษา ประสบการณ์ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม

ความรู้พื้นฐาน หรือภูมิหลังของแต่ละบุคคล ที่บุคคลได้จดจำหรือเก็บรวบรวมไว้ และสามารถแสดงออกมาในเชิงพฤติกรรมที่สังเกตหรือวัดได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ³ ได้ให้ความหมายคำว่า ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมมนุษย์ในด้านที่เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจถึงข้อเท็จจริง การพัฒนาความสามารถทักษะทางสติปัญญา การใช้วิจารณญาณของมนุษย์เพื่อประกอบการตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุป ความรู้ หมายถึง ระบบการรวบรวมความคิดข้อเท็จจริงของเรื่องราวและกระทำต่างๆที่บุคคลได้ประสบและเก็บสะสมไว้เป็นความจำโดยจัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลเอาสาระที่สอดคล้องกับความต้องการมาถ่ายทอดนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

2.1.2 ลักษณะของความรู้

ความรู้⁴ ถือว่ามีความเป็นสากล คือปราศจากข้อจำกัดในด้านเวลา สถานที่ และอัตวิสัยที่แตกต่างกันของมนุษย์เป้าหมายของทฤษฎีความรู้ คือ การค้นหาความรู้ที่เป็นสิ่งสากล ความรู้จึงเป็นสิ่งที่คนแม้จะอยู่ต่างท้องที่ ต่างวัน เวลา มีลักษณะที่เหมือนกันคือความรู้จะต้องเป็นสิ่งที่เป็นจริงยิ่งกว่าเป็นเพียงการรับรู้ หรือความเชื่อของแต่ละคน หรือความเคยชิน และความเคยชินของแต่ละคน หากแต่เป็นสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องว่าเป็นจริง องค์ความรู้จึงไม่เป็นเพียง

¹ แสงจันทร์ โสภากาล, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล,” (รายงานการวิจัยประจำปี, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2544), 15 – 16.

² สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่2, (ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์, 2539), 9.

³ ประภาเพ็ญ สุวรรณ, *การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*, (กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526), 4.

⁴ wordpress.com, “ลักษณะของความรู้”, <https://km436202.wordpress.com/part/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิ.ย. 2560).

ข้อเท็จจริงที่มนุษย์รับรู้ได้ องค์ความรู้ ประกอบด้วยความคิด หรือข้อความที่จะบ่งบอกคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งว่า สิ่งนั้นคืออะไร หรือมีลักษณะอย่างไร โดยที่แนวคิดได้รับการพิสูจน์ โดยวิธีการที่เชื่อถือได้อย่างใดอย่างหนึ่งว่าเป็นแนวคิดที่ถูกต้อง ดังนั้นองค์ความรู้จึงเป็นแนวคิดที่ถูกต้อง แนวคิดที่ได้รับการยืนยันความถูกต้องจะยังคงอยู่เป็นองค์ความรู้ต่อไป หรือเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้มากหรือน้อยตามความหนักแน่นของหลักฐานที่สนับสนุนแนวคิดนั้น ส่วนแนวคิดที่ขาดหลักฐานยืนยันความถูกต้องจะถูกทำลายไปโดยอภิปราย

2.1.3 ที่มาของความรู้

ความรู้เป็นสิ่งสากล กระบวนการค้นหาความรู้เป็นกระบวนการสากลที่มนุษย์แต่ละคน สามารถแสวงหาความรู้ โดยทั่วไปมนุษย์เราสามารถรู้ได้จาก

1. การใช้ประสบการณ์จริง คือความรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้ประสบมาโดยผ่านประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่ง เช่น ตา หู จมูก ลิ้น กาย และรับรู้จากประสบการณ์ว่าเป็นเช่นนั้นจริง ซึ่งนักวิชาการกลุ่มประจักษ์นิยม เชื่อว่าเป็นแหล่งที่มาของความรู้ที่เชื่อถือได้มากที่สุด

2. การให้เหตุผล เป็นอีกทางหนึ่งแห่งการได้มาซึ่งความรู้ ทางปรัชญาเรียกการยึดถือการใช้เหตุผลว่าเป็นเหตุผลนิยม ในกระบวนการใช้เหตุผลเพื่อสรุปนั้น มีวิธีการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี

2.1 การใช้เหตุผลแบบนิรนัย เป็นการสรุปจากประโยคอ้าง ถ้าประโยคอ้างเป็นจริง ข้อสรุปจะเป็นจริงไปด้วย

2.2 การใช้เหตุผลแบบอุปนัย เป็นการสรุปโดยอาศัยประโยคอ้างเป็นเหตุผล ในการสรุปถ้าประโยคนั้นเป็นจริง ข้อสรุปมีแนวโน้มที่จะเป็นจริงจากผู้บอกการอ้างอิงถึงผู้รู้ที่แท้จริงแล้ว ผู้รู้ย่อมได้ความรู้มาจากทางใดทางหนึ่ง

2.3 การหยั่งรู้ คือความรู้หรือความเห็นแจ้งที่เกิดขึ้นมาโดยสภาวะที่เหมาะสม บางครั้งไม่เหมาะสมที่จะนับเข้าว่าเป็นแหล่งที่มาของความรู้ที่สำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากการตัดสินใจและมีพื้นฐานอยู่กับประสบการณ์หรือกระบวนการใช้เหตุผล ความรู้ที่ได้มาจากการหยั่งรู้เชื่อถือได้น้อย

2.1.4 ประเภทความรู้

ตามตัวแบบของเซกิ (SECI Model) ความรู้ทั้งแบบแฝงเร้นและแบบชัดแจ้งจะมีการแปรเปลี่ยนถ่ายทอดไปตามกลไกต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถอดความรู้ การผสมผสานความรู้ และการซึมซับความรู้ความรู้สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) คือความรู้ที่เขียนอธิบายออกมาเป็นตัวอักษร เช่นคู่มือปฏิบัติงาน หนังสือ ตำรา

2. ความรู้แฝงเร้น (Tacit Knowledge) คือความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน ไม่ได้ถอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือบางครั้งก็ไม่สามารถถอดเป็นลายลักษณ์อักษรได้ความรู้ที่สำคัญส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นความรู้แฝงเร้น อยู่ในคนทำงาน และผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง จึงต้องอาศัยกลไกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คนได้พบกันสร้างความไว้วางใจกัน และถ่ายทอดความรู้ระหว่างกันและกัน

บลูม (Bloom)⁵ ได้ให้ความหมายคำว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาและทักษะ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะให้ความหมายคำ (การแปล) ความสามารถในการเข้าใจ ความหมายในการคิด (การตีความ) ความสามารถในการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้จากการกระทำ (การประเมินค่า)

จักรกริช ใจดี⁶ ได้ให้ความหมายคำว่า ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้ง ภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ ตีความ และการขยายความ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การแปลความ คือความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมายหรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2. การตีความ คือ ความสามารถในการอธิบาย หรือแปลงความหมายหลายๆ อันมาเรียบเรียงโดยทำการจัดระเบียบ สรุปลงเป็นเนื้อความใหม่ โดยยึดเนื้อความเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

⁵ S.B Bloom, *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain.* (New York: David McKay, 1956), อ้างถึงใน ศิพล รื่นใจชน, “ความรู้ความเข้าใจในสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์: กรณีศึกษาประชาชน หมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549), 10.

⁶ จักรกริช ใจดี, “ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542),บทคัดย่อ.

3. การขยายความ คือ ความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่ได้รับมาให้มากขึ้นหรือเป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงหรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

กล่าวโดยสรุป ความเข้าใจ หมายถึง การสามารถรับรู้ จับใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความ การตีความ หรือขยายความ ออกมาได้อย่างมีเหตุผลถูกต้อง

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการการจัดสรรระบบความคิดและความเข้าใจของมนุษย์ทฤษฎีที่สำคัญต่อองค์ความรู้ มีทฤษฎีที่น่าสนใจ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีเหตุผลนิยม และทฤษฎีเชิงประจักษ์หรือประสบการณ์นิยม⁷

1. ทฤษฎีเหตุผลนิยม (Rationalism) ทฤษฎีนี้ให้แนวคิดว่าความรู้ของมนุษย์นั้นมีมาแต่เกิดโดยความรู้จะเริ่มต้นจากความเชื่อถือ เชื่อในความจริงโดยเฉพาะความจริงที่ตายตัว (Absolutely truth) ซึ่งความรู้เหล่านี้ได้มาจากเหตุผลทางความคิดไม่ใช่ได้มาโดยประสบการณ์หรือประสาทสัมผัส โดย มองว่าประสบการณ์เป็นเพียงอุปกรณ์ที่เสริมให้เกิดความรู้

2. ทฤษฎีเชิงประจักษ์นิยมหรือประสบการณ์นิยม (Empiricism) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าความรู้มิใช่สิ่งที่มีมาแต่กำเนิดแต่เกิดจากประสบการณ์ ดังนั้นความรู้จึงต้องเกิดจากการเรียนรู้ แต่ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีไหนก็ตามต่างก็ให้ความสำคัญกับความรู้ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดต่อมนุษย์ในการทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ จะพบว่าความเข้าใจเป็นพฤติกรรมด้านความรู้อย่างหนึ่งของบุคคล บลูม (Bloom, อ้างถึงใน แสงจันทร์โสภาค) ได้แบ่งระดับความรู้ (Cognitive Domain) เป็น 6 ระดับ โดยเรียงจากพฤติกรรมชั้นง่ายไปสู่ชั้นยากดังนี้

⁷ วิทย์ วิศทเวทย์, *ปรัชญาทั่วไป มนุษย์โลกและความหมายของชีวิต*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2537), 113 – 115.

⁸ อรุมา พัชวรภาส, “*ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ : กรณีศึกษาข้าราชการพลเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร*,” (รายงานการวิจัยประจำปี, ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2547), 41 – 42.

1. ความรู้ (Knowledge) พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถในการจดจำ โดยการนึกได้ มองเห็นได้ยิน ได้ฟัง ความรู้ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน ความรู้นี้เป็นเรื่องราวของการจดจำหรือระลึกได้ ไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้สมอง การจำหรือระลึกได้ กระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยาและเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อเกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล
2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นความสามารถในการสื่อความหมาย ทั้งให้ผู้อ่านรู้เจตนาของตนและตนเองรู้ความหมายความปรารถนาของผู้อื่น
3. การนำไปใช้ (Application) การนำความรู้ความจำและความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล
4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการประกอบส่วนย่อย ๆ ให้เข้ากันได้เป็นเรื่องราวเป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวในหลายๆ ลักษณะแล้วนำมาจัดระบบโครงสร้างเสียใหม่ให้เกิดสิ่งใหม่ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม
6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสิน ติราคา โดยอาศัยหลักเกณฑ์(criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่วางไว้

2.3 การวัดและประเมินผลความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด⁹ คือ

⁹ วิกรม อารีราษฎร์, “ความพร้อมของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน) ในการย้ายที่ทำการจากท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (ดอนเมือง) ไปสู่ท่าอากาศยานสากลสุวรรณภูมิ,” (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตรมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, 2549), 7 – 10.

1. ภาวะความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ภาวะความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เช่น ภาวะระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภท และหลักเกณฑ์ ต่าง ๆ

3. ภาวะความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและสรุปลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหา

การวัดความรู้ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไปแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1 - 2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์เป็นการวัดความสามารถในการหาคำหรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดซึ่งนำมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด เป็นการวัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำและความคิดในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียวสั้นกะทัดรัด ได้ใจความ

2.3 แบบจับคู่เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข คำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกัน เป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้องกับจับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

2.4 แบบเลือกตอบเป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยส่วนข้อคำถามและตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคำถามต้องชัดเจนเพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ควรถามคำถามแบบ

ท่องจำ และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มีความกะทัดรัด ไม่ซ้ำนำหรือ
 แฉะคำตอบ มีความเป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรียงตามลำดับตามปริมาณหรือ
 ตัวเลข ตัวลวงต้องมีความเป็นไปได้และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

2.4 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ผู้วิจัยได้สรุปความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน¹⁰
 ประกอบด้วยอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่นำไปสู่
 ความสำเร็จในการประกอบอาชีพสาขาต่างๆ เพราะหากผู้ปฏิบัติงานมีสุขภาพอนามัยที่ดีปราศจาก
 ความเจ็บป่วยจากการทำงาน มีความปลอดภัยในการทำงานย่อมนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตมีความ
 ปลอดภัยจากอุบัติเหตุเกิดผลกำไรเพิ่มขึ้นส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กรสังคมและประเทศชาติ
 ดังนั้น บุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของอาชีวอนามัยและความ
 ปลอดภัยในการทำงานด้วยการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดปรับปรุงสภาพงาน
 และจัดทำกฎระเบียบในการทำงานให้เป็นมาตรฐาน

2.4.1 ความหมายของอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

รากฐานของคำว่า “อาชีวอนามัย” คำว่าอาชีวอนามัยมาจากคำสองคำ
 ผสมผสานกัน

- **อาชีพ** (Occupation) : หมายถึงบุคคลที่ประกอบสัมมาชีพหรือคนที่ประกอบ
 อาชีพทั้งหมด
- **อนามัย** (Health) : หมายถึงสุขภาพอนามัยความเป็นอยู่ที่สุขสมบูรณ์ของ
 ผู้ประกอบอาชีพ

เมื่อนำสองคำนี้มารวมกันเป็นคำว่าอาชีวอนามัย หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับ
 การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมดเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและ

¹⁰ จันทร์จारी เกตุมาโร, *อาชีวอนามัย*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง, 2556), 1 – 34.

ส่งเสริมสุขภาพอนามัยรวมทั้งการดำรงคงไว้ซึ่งสภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ของผู้ประกอบอาชีพ
ทุกอาชีพ

ความปลอดภัย (Safety) : หมายถึงสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจาก
ภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย (Danger) และความเสี่ยงใดๆ (Risk) ในทางปฏิบัตินั้นอาจจะไม่สามารถ
ควบคุมอันตรายหรือความเสี่ยงในการทำงานที่มีผลต่อสุขภาพการบาดเจ็บ การพิการ การตาย มีการ
ดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัยเพื่อให้เกิดอันตรายหรือความเสี่ยงน้อยสุดเท่าที่จะ
ทำได้

2.4.2 สิ่งแวดล้อมการทำงาน

หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวคนทำงาน/ผู้ประกอบอาชีพในขณะที่ทำงาน เช่น
หัวหน้างานเพื่อนร่วมงาน เครื่องจักร แสง เสียง อุณหภูมิ สามารถแบ่งได้ 4 ประเภท ได้แก่

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) เช่น อุณหภูมิ แสง เสียง
ความดันบรรยากาศ การสั่นสะเทือน
2. สิ่งแวดล้อมทางเคมี (Chemical Environment) ได้แก่ สารเคมีทุกชนิดที่ใช้
ในการทำงาน
3. สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ (Biological Environment) เช่น เชื้อโรค สัตว์ และ
ฝุ่นพืชต่าง ๆ
4. สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาสังคม (Psychosocial Environment) เช่น
สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในสถานที่ทำงาน ค่าตอบแทน ลักษณะการทำงาน

2.4.3 สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัย (Health Hazard)

อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน โดยความสำคัญของ
สิ่งแวดล้อมการทำงานขึ้นกับว่าสามารถทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเรียก
สิ่งแวดล้อมการทำงานที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงานว่า “สิ่งคุกคามสุขภาพ
อนามัย (Health Hazard)” ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยทางกายภาพ (Physical Health Hazard) ได้แก่

- 1) อุณหภูมิ (Temperature) เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก ใน
สถานประกอบการเพราะมีผลต่อสุขภาพ ปริมาณงาน รวมถึงลักษณะการทำงานของผู้ปฏิบัติงานซึ่ง
ร่างกายจะมีกลไกในการรักษาอุณหภูมิของร่างกายให้คงที่อยู่เสมอ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ
ของสิ่งแวดล้อม ร่างกายจะปรับตัวให้อยู่ในสภาวะสมดุล ถ้าร่างกายไม่สามารถปรับตัวให้อยู่ในสภาวะ

สมดุลได้จะส่งผลให้เกิดอาการผิดปกติขึ้นมา เช่น เป็นลม อ่อนเพลีย ตะคริวจากความร้อน เนื้อเยื่อขาดเลือดไปเลี้ยงจากการปฏิบัติงานในอุณหภูมิที่มีความเย็นกว่าปกติเป็นเวลานาน

2) แสง (Light) แสงมีความสำคัญต่องานที่ทำ โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน แต่ละประเภท ถ้าแสงสว่างที่จ้าเกินไป อาจส่งผลให้เกิดอาการตาตาย ปวดศีรษะ และถ้าแสงสว่างน้อยเกินไป ส่งผลให้เกิดความเมื่อยล้าต่อตา อาจนำมาสู่การเกิดอุบัติเหตุและความผิดพลาดในการทำงานได้

3) เสียง (Noise) เสียงที่จัดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ คือเสียงที่มีความดังเกิน 90 เดซิเบลเอ ก่อให้เกิดอันตรายต่อระบบการได้ยิน ต่อสุขภาพและจิตใจ เช่น โรคหัวใจ หูอื้อ หูหนวก เครียด ความดันโลหิตสูง

4) ความดันบรรยากาศ (Atmospheric pressure) ที่เปลี่ยนไปจากปกติจะก่อให้เกิดการคุกคามสุขภาพอนามัย ได้แก่ ความดันบรรยากาศสูงจะพบให้ผู้ที่ปฏิบัติงานใต้น้ำอาจเกิดฟองของก๊าซไนโตรเจนเข้าไปในกระแสเลือด และเข้าไปอยู่ตามข้อและใต้ชั้นกล้ามเนื้อ ทำให้เป็นตะคริวอย่างรุนแรง บางรายเข้าไปอุดตันเส้นเลือดในสมองส่งผลให้เสียชีวิตได้ ส่วนความดันบรรยากาศต่ำจะพบในผู้ที่ทำงานในที่สูง เช่นบนเครื่องบิน บนภูเขา ทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะ อ่อนเพลีย เนื่องจากปริมาณออกซิเจนที่ไปเลี้ยงสมองลดน้อยลง

5) ความสั่นสะเทือน (Vibration) การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการจับถือเครื่องจักรกลที่มีความเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วและมีความสั่นสะเทือนเป็นระยะเวลานาน เช่น เครื่องเจาะเครื่องตัด ทำให้การไหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงปลายมือขัดข้อง ทำให้เกิดเนื้อเยื่อขาดเลือดไปเลี้ยง มีอาการชาปวด เนื้อเยื่อมีการตาย

6) รังสี (Radiation) ที่มีอันตรายต่อมนุษย์ เช่น รังสีอัลตราไวโอเล็ต กัมมันตภาพรังสี ซึ่งถ้าได้รับนาน จะเกิดการทำลายของเนื้อเยื่อ อาจกลายเป็นมะเร็งได้

2. สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยทางเคมี (Chemical Health Hazard)

สารเคมีเป็นเคมีธาตุ ทั้งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสังเคราะห์ขึ้น จะอยู่ในรูปต่างๆ ได้แก่ฝุ่น (Dust) ไอรระเหย (Vapor) ละออง (Mist) พุ่ม (Fume) ก๊าซ (Gas) ตัวทำละลาย (Solvent) และควัน (Smoke) สารเคมี ในสภาวะต่างๆ สามารถเข้าสู่ร่างกายได้ 3 ช่องทาง คือ ผ่านระบบทางเดินหายใจผ่านทางผิวหนัง ผ่านทางปาก

1) การหายใจผ่านระบบทางเดินหายใจ สารบางชนิดระคายเคืองและเป็นอันตรายต่อเยื่อบุทางเดินหายใจส่วนตัว และทางเดินหายใจส่วนปลาย สารเคมีบางชนิดไม่ก่อให้เกิดการ ระคายเคือง แต่จะแทรกผ่านเข้าไปในส่วนลึกๆ ของปอด จนทำให้ปอดได้รับอันตราย หรืออาจผ่านเข้าสู่กระแสเลือดโดยที่ผู้สัมผัสไม่รู้ตัว

2) การดูดซึมผ่านทางผิวหนัง ความหนาของผิวหนังและการปิดคลุมด้วยเหงื่อ และไขมันโดยธรรมชาติ เป็นการป้องกันสารเคมีได้ในระดับหนึ่ง แต่ความสามารถในการละลายไขมันของสารเคมี จะทำให้สารเคมีถูกดูดซึมผ่านทางผิวหนังได้ ถ้าผิวหนังเป็นแผลถลอกจะทำให้สารเคมีถูกดูดซึมผ่านเข้าสู่ร่างกายได้เร็วขึ้น เมื่อผิวหนังเกิดปฏิกิริยาจะมีอาการแพ้เกิดขึ้น ลักษณะคล้ายผิวหนังอักเสบหรือเป็นแผลพุพองได้

3) การบริโภคผ่านทางปาก สารเคมีอาจถูกกลืนกินเข้าไปได้ โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจเกิดพิษในร่างกาย เนื่องจากร่างกายประกอบด้วยอวัยวะในระบบต่าง ๆ หากระบบในร่างกายตั้งแต่หนึ่งระบบขึ้นไปมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารเคมี แล้วทำให้เกิดพิษ อาจแพร่กระจายไประบบอื่น เช่น พิษต่อตับทำให้เกิดตับแข็ง พิษต่อไตทำให้เกิดไตวาย พิษต่อระบบประสาททำให้ระบบประสาททำงานล้มเหลว

3. สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยทางชีวภาพ (Biological Health Hazard)

คือ สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยที่เป็นสิ่งมีชีวิต ได้แก่จุลินทรีย์ต่างๆ เช่น เชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย ไวรัส สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และฝุ่นจากพืชหรือสัตว์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดโรคติดเชื้อหรือโรคมุมิแพ้ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งสัตว์มีพิษชนิดต่าง ๆ ด้วย ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

4. สิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยทางจิตวิทยาสังคม (Psychosocial Health Hazard)

คือ สิ่งแวดล้อมในการทำงานที่สามารถก่อให้เกิดสภาวะเครียด เนื่องจากจิตใจหรืออารมณ์ที่ได้รับความบีบคั้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย มีสาเหตุดังต่อไปนี้

1) เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่องาน เกิดจากความต้องการพื้นฐานไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม เช่น ค่าจ้างต่ำ ความไม่มีมนุษยสัมพันธ์ของหัวหน้าและผู้ร่วมงาน การทำงานที่ซ้ำซาก

2) เกิดความกดดันจากสภาพงานที่ไม่เหมาะสม เช่น การทำงานเป็นผลัดที่นอกเหนือจากเวลาปกติ ส่งผลให้ความกดดันต่อกลไกของร่างกายทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม มีอาการโรคกระเพาะ จากการรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา โรคหัวใจจากระบบการไหลเวียนเลือดเปลี่ยนแปลง และโรคประสาท

3) เกิดอุบัติเหตุจากปัญหาจิตวิทยาสังคม เช่น งานบางอย่างที่มีความซ้ำซากจำเจและเร่งรีบแข่งกับเวลา ทำให้เกิดการท้อแท้หรือความเครียด อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และผู้ปฏิบัติงานบางคนมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวและมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทำให้ต้องดิ้นรนทำงานมากขึ้น โดยการทำงานนอกเวลา ส่งผลให้ร่างกายเกิดอาการอ่อนล้า ทำให้เกิดอุบัติเหตุ

2.4.4 สิ่งคุกคามสุขภาพทางการยศาสตร์ (Ergonomics Health Hazard)

การยศาสตร์เป็นเรื่องการศึกษาสภาพการทำงานที่มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อมการทำงานเป็นการพิจารณาว่าสถานที่ทำงาน ได้มีการออกแบบหรือปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน มีความเหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน แทนที่จะบังคับให้ผู้ปฏิบัติงานต้องทนฝืนปฏิบัติงานนั้น ๆ ได้แก่การเพิ่มระดับความสูงของโต๊ะทำงานให้สูงขึ้น เพื่อพนักงานจะได้ไม่ต้องก้มโน้มตัวเข้าใกล้ชิ้นงาน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการยศาสตร์ หรือนักการยศาสตร์ (Ergonomist) จึงเป็นผู้ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน สถานที่ทำงาน และการออกแบบงาน

การยศาสตร์เป็นเรื่องของการประยุกต์ใช้หลักการทางด้านชีววิทยา จิตวิทยา กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา เพื่อขจัดสิ่งทีอาจเป็นสาเหตุทำให้พนักงานเกิดความไม่สะดวกสบายปวดเมื่อย หรือมีสุขภาพอนามัยที่ไม่ดี เนื่องจากการทำงานในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ การยศาสตร์จึงสามารถนำไปใช้ในการป้องกันมิให้มีการออกแบบงานที่ไม่เหมาะสมที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน โดยให้มีการนำการยศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบงาน เครื่องมือ หรือหน่วยงานที่ทำงาน เช่น พนักงานที่ต้องใช้เครื่องมือในการทำงาน ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อระบบกล้ามเนื้อ กระดูกจะสามารถลดลงได้

2.4.5 ลักษณะงานด้านอาชีวอนามัย

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, WHO) และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization, ILO) ได้กำหนดลักษณะงานด้านอาชีวอนามัยไว้ ประกอบด้วยลักษณะงาน 5 ประการสำคัญ ได้แก่

1. การส่งเสริม (Promotion) หมายถึง การส่งเสริมและบำรุงรักษาไว้ เพื่อให้แรงงานทุกอาชีพมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีจิตใจที่สมบูรณ์ และมีความเป็นอยู่ในสังคมที่ดี
2. การป้องกัน (Prevention) หมายถึง งานด้านป้องกันแรงงานไม่ให้มีสุขภาพอนามัยเสื่อมโทรมหรือผิดปกติอันมีสาเหตุอันเนื่องมาจากสภาพสภาวะการทำงานที่ผิดปกติ
3. การป้องกันคุ้มครอง (Protection) หมายถึง การปกป้องคนทำงานในสถานประกอบการหรือลูกจ้างไม่ให้ทำงานที่เสี่ยงต่อสภาพการทำงานที่อันตรายจนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาอุบัติเหตุการบาดเจ็บจากการทำงาน
4. การจัดการงาน (Placing) หมายถึง การจัดสภาพต่างๆของการทำงานและปรับสภาพแรงงานให้ทำงานในสิ่งแวดล้อมของการทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของร่างกาย

และจิตใจของแต่ละคนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่างๆโดยการนำเอา
ด้านการลงทุนมาประกอบพิจารณาถึงความเป็นไปได้

5. การปรับงานให้กับคนและปรับคนให้กับงาน (Adaptation) หมายถึงการปรับ
สภาพของงานและของคนให้สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสมคำนึงถึงสภาพทางสรีระวิทยาของ
แรงงานมากที่สุดอยู่ในพื้นฐานของความแตกต่างกันของสภาพร่างกายและจิตใจพยายามเลือกจัดทา
งานให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของแรงงานมากที่สุดเพื่อประสิทธิภาพของงาน ทำงานให้เกิด
ประสิทธิผลมากที่สุด

2.4.6 เป้าหมายของงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัย

งานอาชีพอนามัยเป็นงานสาธารณสุขแขนงหนึ่ง มีการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้
ประกอบอาชีพทุกสาขาอาชีพโดยมีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อป้องกันและควบคุมการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ เนื่องจากการประกอบ
อาชีพ
2. เพื่อป้องกันและควบคุมโรค เนื่องจากการประกอบอาชีพ
3. เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพให้มีความสมบูรณ์ทั้งทาง
ร่างกาย จิตใจ และสังคม

2.4.7 ประโยชน์ของงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัย

1. ช่วยป้องกันและควบคุมให้เกิดสภาพความปลอดภัยในการทำงาน
2. ช่วยลดความสูญเสียที่บั่นทอนกิจการของนายจ้าง เนื่องมาจากการเกิด
อุบัติเหตุ
3. ช่วยลดผลกระทบทางสังคมที่อาจตามมาหลังการประสบอันตรายจากการ
ทำงาน
4. ส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิตและอำนวยความสะดวกต่อเศรษฐกิจ
5. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม ไม่ขัดต่อหลักมนุษยธรรม
ช่วยลดความสูญเสีย ช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการทำงาน ยังช่วยเสริมภาพลักษณ์ให้สินค้า
ลดปัญหาการถูกกีดกันทางการค้ากับนานาประเทศ

2.4.8 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ

1. ทฤษฎีพลังงาน(Energy Cause Theory) เป็นที่ยอมรับกันมานาน โดยแฮดดัน (Haddon) ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ 2 ประการ คือ¹¹

(1) การบาดเจ็บ เกิดจากการที่พลังงานกระทบกับร่างกายคนในปริมาณที่สูงเกินกว่าร่างกายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายจะทำต่อแรงกระทบนั้นได้ เช่น แขนขาหัก เพราะถูกกระทบจากรถชน ศีรษะแตกเนื่องจากวัตถุหล่นใส่ เกิดแผลไหม้จากกรดหรือด่าง

(2) การบาดเจ็บ เกิดจากการแลกเปลี่ยนพลังงานระหว่างร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายกับแรงซึ่งมากระทบในลักษณะที่ผิดปกติ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดการบาดเจ็บขึ้น เช่นการได้รับพิษจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การจมน้ำ ทำให้ขาดอากาศหายใจ

2. ทฤษฎีความเอนเอียงในการเกิดอุบัติเหตุ (Accident-Proneness Theory) มีมุมมองว่าความเอนเอียงในการเกิดอุบัติเหตุ หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพ มีแนวโน้มให้บุคคลได้รับอุบัติเหตุ เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2462 และมีนักวิทยาศาสตร์หลายท่านต่อๆ มาได้ศึกษาลักษณะธรรมชาติของคนที่มีส่วนเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้ ซึ่งได้แยกประเภทบุคคลไว้เป็น 2 กลุ่มบุคคลประเภทเอกซ์ มีความเอนเอียงที่จะไม่เกิดอุบัติเหตุ และบุคคลประเภทวาย มีความเอนเอียงที่จะเกิดอุบัติเหตุ

3. ทฤษฎีโดมิโน ลำดับขั้นตอนของการเกิดอุบัติเหตุ เปรียบเสมือนโดมิโน 5 ตัววางเรียงอยู่ใกล้กัน เมื่อตัวที่หนึ่งล้มตัวถัดไปก็ล้มตามไปด้วย โดมิโนทั้ง 5 ตัว ได้แก่

- (1) สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล
- (2) ความบกพร่องของบุคคล
- (3) การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย
- (4) อุบัติเหตุ
- (5) การบาดเจ็บหรือความเสียหาย

¹¹ สุเวช พิมน้ำเย็น, *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย, เอกสารประกอบการบรรยายวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย*, (เชียงราย: วิทยาลัยเชียงราย, 2553), 10- 14.

สภาพแวดล้อมทางสังคมหรือภูมิหลังของบุคคล เช่น สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่ การศึกษาอบรม มีผลต่อความบกพร่องของบุคคล เช่น การปลูกฝังแบบผิด ๆ ทำให้บุคคลมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องด้านความปลอดภัย มีนิสัยชอบเสี่ยง มักร่าง จะส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บหรือความเสียหายในที่สุด มีผู้เรียกชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า “ห่วงโซ่ของอุบัติเหตุ”(Accident Chain)

4. ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนามากขึ้น เนื่องจากได้มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการป้องกันประเทศ และได้ศึกษาเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีในการผลิตและการใช้ด้วยรูปแบบที่นำเสนอนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงการเกิดอุบัติเหตุ สรุปได้ว่าสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุแบ่งได้ 3 ประการ คือ

- (1) ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน
- (2) ความผิดพลาดของระบบ
- (3) ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ

ดังนั้นการป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุต้องป้องกันที่ตัวผู้ปฏิบัติงาน ปรับปรุงระบบ และมีการบริหารจัดการที่ดี

5. ทฤษฎีการเกิดอุบัติเหตุจากหลายสาเหตุ (Multiple Causation Theory) บางตำราเรียกว่า ทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อน เสนอโดย ปีเตอร์เซน ในปี ค.ศ. 1971 (พ.ศ. 2514) มีความเห็นว่าอุบัติเหตุแต่ละครั้ง เป็นผลมาจากการหลายๆ สาเหตุร่วมกัน ไม่ได้เกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเพียงอย่างเดียว จะพบว่าการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยและอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เป็ผลมาจากการขาดประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการที่ดีโอกาสการเกิดอุบัติเหตุก็จะน้อยลงหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลยเปรียบการเกิดอุบัติเหตุ มีสาเหตุเกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่หรือที่เรียกว่า “ลูกโซ่ของอุบัติเหตุ” การเกิดอุบัติเหตุมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันจาก “สาเหตุนำ” และ “สาเหตุโดยตรง”

6. แบบจำลองสาเหตุของอุบัติเหตุและความสูญเสีย ฟรังค์ อี เบิร์ต ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับการค้นหาสาเหตุของอุบัติเหตุและความสูญเสีย เป็นรูปแบบที่ทำความเข้าใจง่ายเป็นที่แพร่หลายและใช้ในงานอาชีวอนามัยอย่างกว้างขวางมีลักษณะคล้ายโดมิโนของ H.W.Heinrich แบบจำลองเกี่ยวกับการค้นหาสาเหตุ ของอุบัติเหตุและความสูญเสีย มาจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์อันเป็นผลต่อเนื่องมาจาก สาเหตุพื้นฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดการควบคุมที่ดี

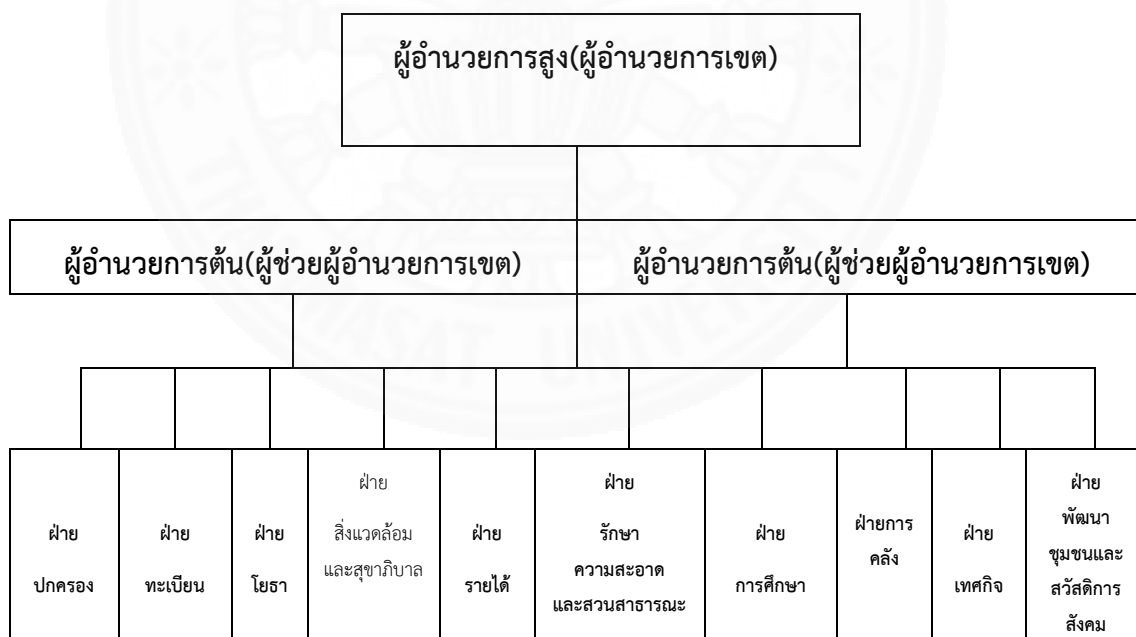
2.5 การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของกรุงเทพมหานคร

เพื่อการปฏิบัติตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 (มาตรา 3 วรรคสอง หมายถึง ให้ส่วนราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในหน่วยงานของตนไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัด สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของหน่วยงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 และเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสุขอนามัยที่ดีแก่บุคลากรกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2557- 2560) ด้านที่ 1 มหานครปลอดภัย แผนยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2557- 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Work Life) กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และเพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการดำเนินการตามมาตรา 3 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร

2.6 สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปกครอง การทะเบียนการจัดทำแผนพัฒนาเขตการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือท่าข้าม และที่จอดรถ การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ การสาธารณสุขปลาร การส่งเสริมการฝึกและประกอบอาชีพการส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิต การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยการจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมกีฬา

การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การจัดให้มีและควบคุมสุสานและ฼าปนกิจสถาน การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ การคุ้มครอง ดูแลบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมืองการวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคารการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ การจัดเก็บรายได้ การบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครและหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายมีหน่วยงาน 10 ฝ่ายดังนี้ คือ 1.ฝ่ายปกครอง 2.ฝ่ายทะเบียน 3.ฝ่ายโยธา 4.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล 5.ฝ่ายรายได้ 6.ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ 7.ฝ่ายการศึกษา 8.ฝ่ายการคลัง 9.ฝ่ายเทศกิจ 10.ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา



ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดงโครงสร้างกรอบอัตรากำลังของสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร, ผู้ศึกษา, 2560.

1. ฝ่ายปกครองประกอบด้วย เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการหรือชำนาญการ พนักงานปกครองปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน นักจัดการทั่วไปปฏิบัติการหรือชำนาญการ นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการหรือชำนาญการ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือชำนาญการ นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

2. ฝ่ายทะเบียนประกอบด้วย เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการหรือชำนาญการ พนักงานปกครองปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติหรือชำนาญงาน

3. ฝ่ายโยธาประกอบด้วย นักจัดการงานโยธาชำนาญการพิเศษ หรือวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษหรือสถาปนิกหรือหัวหน้าฝ่ายวิศวกรโยธาปฏิบัติการหรือชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ สถาปนิกปฏิบัติการหรือชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ นายช่างโยธาปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน นายช่างสำรวจปฏิบัติงานหรือชำนาญงานนายช่างเครื่องกลปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

4. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประกอบด้วย นักวิชาการสุขภาพชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) นักวิชาการสุขภาพปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงานหรือชำนาญงานเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

5. ฝ่ายรายได้ประกอบด้วย นักวิชาการจัดเก็บรายได้ชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) นักวิชาการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ปฏิบัติงานหรือชำนาญงานเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

6. ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะประกอบด้วย นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงานหรือชำนาญงานเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

7. ฝ่ายการศึกษาประกอบด้วย นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการหรือชำนาญการ นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการหรือชำนาญการนักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

8. ฝ่ายการคลังประกอบด้วย นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

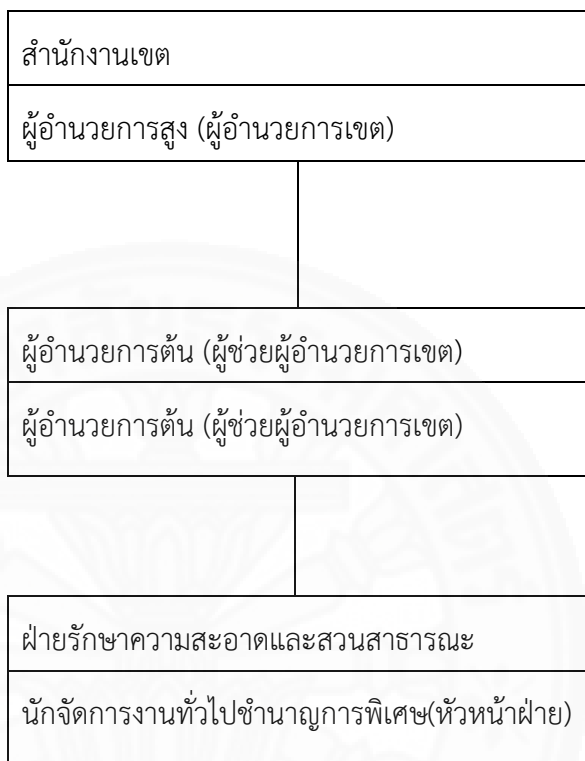
9. ฝ่ายเทศกิจประกอบด้วย เจ้าพนักงานเทศกิจชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) เจ้าพนักงานเทศกิจปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานเทศกิจปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน นิติกรปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

10. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมประกอบด้วย นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ (หัวหน้าฝ่าย) นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานพัฒนาสังคมปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน นักจัดการทั่วไปปฏิบัติการหรือชำนาญการ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการหรือชำนาญการ เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

2.7 ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยการ รักษาสภาพสิ่งแวดล้อม การเก็บขนมูลฝอย (ยกเว้นมูลฝอยในแม่น้ำเจ้าพระยา เรือท่องเที่ยว และเรือสินค้า) การสุขาภิบาลสิ่งปฏิกูล การจัดเก็บค่าธรรมเนียม การเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การปลูก ดูแลและบำรุงรักษาต้นไม้การพิจารณาอนุญาตตัดและขุดย้ายต้นไม้ในที่สาธารณะ การจัดทำแผนการ ปลูกต้นไม้และพื้นที่สีเขียวในพื้นที่เขตรับผิดชอบ การดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโบราณสถาน สถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม การสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

แผนภูมิแสดงโครงสร้างกรอบอัตรากำลัง ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
สำนักงานเขตคลองเตย (ปัจจุบัน) กรุงเทพมหานคร



เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการหรือชำนาญการ

เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานหรือชำนาญงาน

ภาพที่ 2.2 แผนภูมิแสดงโครงสร้างกรอบอัตรากำลัง ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
สำนักงานเขตคลองเตย, ผู้ศึกษา, 2560.

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกข้าราชการและลูกจ้างของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ข้าราชการ (คน)	ร้อยละ	พนักงาน เก็บขนมูลฝอย (ลูกจ้างประจำ) (คน)	ร้อยละ	พนักงาน เก็บขนมูลฝอย (ลูกจ้างชั่วคราว) (คน)	ร้อยละ	จำนวนรวม ข้าราชการ และลูกจ้าง (คน)	ร้อยละ
15	6.17	136	55.59	92	37.86	243	100

ที่มา: ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย.

จากตารางที่ 2.1 พบว่าจำนวนข้าราชการและลูกจ้างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 243 คนมีข้าราชการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17 และพนักงานเก็บขนมูลฝอย จำนวน 228 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 55.59 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรถยนต์ที่ใช้ปฏิบัติงานของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานครจำนวนทั้งหมด 37 คัน ประกอบด้วย

ชื่อรถยนต์	จำนวน (คัน)	ร้อยละ
รถอัด 12 ตัน	1	2.70
รถอัด 5 ตัน	18	48.65
รถอัด 2 ตัน	7	18.92
รถอัด 10 ลูกบาศก์เมตร	2	5.41
รถยกคอมแพ็คเตอร์	1	2.70
รถเปิดข้าง 1.5 ตัน	4	10.81
รถรดยกถัง 1.5 ตัน	4	10.81
	37	100

ที่มา: ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย.

จากตารางที่ 2.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนรถยนต์ทั้งหมด 37 คัน ที่ใช้ปฏิบัติงานเก็บขนมูลฝอยในพื้นที่เขตคลองเตย ของฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย ประเภทรถอัด 5 ตัน จำนวน 18 คัน คิดเป็นร้อยละ 48.65 ประเภทรถอัด 2 ตัน จำนวน 7 คัน คิดเป็นร้อยละ 18.92 ประเภทรถเปิดข้าง 1.5 ตัน จำนวน 4 คัน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ประเภทรดยกถัง จำนวน 4 คัน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ประเภทรถอัด 10 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 2 คัน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ประเภทรถอัด 12 ตัน จำนวน 1 คัน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ประเภทรถยกคอมแพ็คเตอร์ จำนวน 1 คัน คิดเป็นร้อยละ 2.70

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทอุปกรณ์การปฏิบัติงานของพนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่หน่วยงานจัดหาเอง

อุปกรณ์การปฏิบัติงาน	ยี่ห้อ	ราคา	ร้อยละ
รองเท้าบูทสีดำคละไซส์	ASSORTED SIZE	185	11.97
เสื้อกั๊กสะท้อนแสง ตาข่ายสีเขียว	-	200	12.95
ถุงมือยาง	EXTRA IHINSIZE	169	10.94
หน้ากากอนามัย	-	5	0.32
ถุงมือเคลือบผิวยาง กันบาด	-	99	6.41
ถุงมือหนังเฟอร์ลัวร์	PROSIRY.S10	62	4.01
ผ้ากันเปื้อน	ARO APORN PVC GREEN	299	19.35
ผ้าปิดจมูก แพ็ค 10 ชิ้น	-	59	3.82
แว่นตากันน้ำเข้าตา	-	70	4.53
ชุดกันฝน(กางเกง+เสื้อ)	-	105	6.80
เสื้อเกราะตามหลัง	-	292	18.90
		1,545	100

ที่มา: สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.

จากตารางที่ 2.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,545 บาท จำนวนตามประเภทอุปกรณ์การปฏิบัติงาน ที่หน่วยงานจัดหาเอง ผ้ากันเปื้อน จำนวนเงิน 299 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.35 เสื้อเกราะตามหลัง จำนวนเงิน 292 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.90 เสื้อกั๊กสะท้อนแสง ตาข่ายเขียว จำนวนเงิน 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.95 รองเท้าบูทสีดำคละไซส์ จำนวนเงิน 185 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.97 ถุงมือยาง จำนวนเงิน 169 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.94 ชุดกันฝน (กางเกง+เสื้อ) จำนวนเงิน 105 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.80 ถุงมือเคลือบผิวยางกันบาด จำนวนเงิน 99 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.41

แว่นตากันน้ำเข้าตา จำนวนเงิน 70 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.53 ถุงมือหนังเฟอร์ลัวน จำนวนเงิน 62 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.01 ผ้าปิดจมูก แพ็ค 10 ชิ้น จำนวนเงิน 59 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.82 หน้ากากอนามัย จำนวนเงิน 5 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.32

จากตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทอุปกรณ์การจับเก็บขยะของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย ที่หน่วยงานจัดหาเอง

อุปกรณ์การจับเก็บขยะ	ยี่ห้อ	ราคา	ร้อยละ
ถุงบรรจุแบบมีหูผูก ขนาด 36 X 45 นิ้ว สีดำ	CMRT	90	5.30
รถเข็นล้อเดียว	-	890	52.41
คราดตะกาวมือเสื่อ (คราดตะกวย 20 ขา)	Green Tree	459	27.04
พริ้วด้ามเหล็ก	509 MY	259	15.25
		1,698	100

ที่มา: สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.

จากตารางที่ 2.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,698 บาท จำแนกตามประเภทอุปกรณ์การจับเก็บขยะ ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่หน่วยงานจัดหาเอง รถเข็นล้อเดียว จำนวนเงิน 890 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.41 คราดตะกาวมือเสื่อ(คราดตะกวย 20 ขา) จำนวนเงิน 459 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.04 พริ้วด้ามเหล็ก จำนวนเงิน 259 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.25 ถุงบรรจุแบบมีหูผูก ขนาด 36 X 45 นิ้ว สีดำ จำนวนเงิน 90 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.30

จากตารางที่ 2.1 - ตารางที่ 2.4 ดังกล่าวข้างต้น ที่มาของข้อมูลจากฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

อันตรายจากการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อาจเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน อาจเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงจากการทำงาน อาจเกิดโรคจากการทำงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร พบว่า การได้รับบาดเจ็บจากของมีคมของประชาชนรอบพื้นที่กำจัดขยะ อาการระคายเคืองและแสบตา โรคระบบทางเดินหายใจ หายใจไม่ออก แน่นหน้าอก อาการปวดเมื่อย เดินหกล้ม น้ำขยะเข้าตา ตกลงจากรถขยะขณะปฏิบัติหน้าที่ อุบัติเหตุของพนักงานเก็บขนมูลฝอย

อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน การควบคุมป้องกันที่ตัวผู้ปฏิบัติงาน/พนักงาน(Receiver/Worker) เป็นวิธีการป้องกันที่ง่ายที่สุด ในทางปฏิบัติทำได้ยากที่สุด เพราะต้องป้องกันโดยพนักงานเก็บข้อมูลฝอย พนักงานจะไม่เห็นถึงความสำคัญและละเลยการปฏิบัติ สามารถทำได้

1. การสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน ทั้งที่ทำงาน หรือเลิกจากการทำงาน โดยพนักงานทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันอุบัติเหตุอันตรายจากการทำงาน

2. การให้ความรู้ การศึกษาอบรม เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ตลอดจนอันตรายจากการทำงานให้พนักงานสามารถป้องกันอันตราย หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายในการทำงาน

3. การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

4. การผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนผู้ปฏิบัติงาน เป็นวิธีการควบคุมและป้องกันอันตรายที่ใช้กับงานที่อันตรายสูง โดยยึดหลักให้พนักงานมีระยะเวลาสัมผัสกับสิ่งที่เป็นอันตรายน้อยลง

5. การติดตั้งสัญญาณอันตรายที่ตัวพนักงาน เช่น การทำงานที่สัมผัสรังสี พนักงานจะติดตั้งเครื่องมือ ที่มีสัญญาณเตือนหากมีปริมาณรังสีสะสมมากเกินไปเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้

6. มาตรการควบคุมทางการแพทย์ เป็นมาตรการที่ดี และสามารถป้องกันโรคจากการประกอบอาชีพได้ เช่น การตรวจร่างกายก่อนการทำงาน การตรวจร่างกายของพนักงานหลังจากทำงานเป็นระยะๆ การตรวจร่างกายประจำปี

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

(Personal Protective Equipments,PPE หรือ Personal ProtectiveDevices,PPD) เป็นอุปกรณ์ที่ถูกออกแบบมาสำหรับสวมใส่/ปกคลุมอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เพื่อเป็นการป้องกัน และ/หรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการทำกิจกรรมต่างๆ ในการทำงาน

ชนิดของอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

แบ่งได้หลายชนิดตามส่วนของร่างกายที่สวมใส่หรือได้รับการป้องกันที่สำคัญ คือ

1. อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ
2. อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและดวงตา
3. อุปกรณ์ป้องกันมือและแขน
4. อุปกรณ์ป้องกันขาและเท้า

5. อุปกรณ์ป้องกันลำตัว
6. อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจ
7. อุปกรณ์ป้องกันการตกจากที่สูง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุทัย ภูเต้าสูง¹² ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนโคกกลางวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาก่อนการดำเนินการ นักเรียนโรงเรียนโคกกลางวิทยามีพฤติกรรมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ไม่ว่าจะเป็นการรักษาความสะอาดของอวัยวะส่วนต่างๆ ประกอบด้วยความสะอาดของฟัน ผม เล็บมือ เล็บเท้าและการรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า การรักษาความสะอาดภายในห้องเรียน รอบบริเวณโรงเรียน และถึงผนังห้องเรียนและอาคารเรียนต่างๆ

ปิยนุช พุทธรธรรม¹³ ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมืองจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาความรู้และพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร ผลการศึกษาพบว่าพนักงานจัดเก็บขยะ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนด้านพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.0

¹² อุทัย ภูเต้าสูง, “การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนโคกกลางวิทยา เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1,” (สารนิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553), 29.

¹³ ปิยนุช พุทธรธรรม, “การป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร, (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2554), 1- 8.

รัตนินทร์ ภูมิวิเศษ¹⁴ ได้ศึกษาเรื่อง การจัดรูปแบบการเสริมสร้างความรู้และทักษะการปฏิบัติการฉุกเฉิน/ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น/ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้ศึกษาปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้นมีความสำคัญในการช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุเพราะอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุ และสามารถให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้อย่างรวดเร็วทำให้ลดการรุนแรงและเสียชีวิต จึงต้องมีการพัฒนาความรู้และทักษะให้เกิดความมั่นใจและนำความรู้และทักษะไปใช้ช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินต่อไป พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้และทักษะหลังทดลองเพิ่มขึ้น และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความรู้การปฏิบัติการฉุกเฉินกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความรู้แตกต่างกัน

ทวีศักดิ์ ชาญวรรณกุล¹⁵ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการตรวจสภาพรถในภาคใต้กรณีศึกษา จ.สงขลา เพื่อประเมินประสิทธิผลของสถานตรวจสภาพรถเอกชน (ตรอ.) จากการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานของตรอ.ในปัจจุบันมีมาตรฐานที่ต่างกัน ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการตรวจอย่างจริงจังโดยเจ้าหน้าที่เลือกทำการตรวจเฉพาะบางรายการที่ง่ายและสะดวก เช่น สี เลขเครื่องยนต์ แตรสัญญาณ และไฟส่องสว่าง จึงทำให้ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการตรวจสภาพเพียง 11 - 20 นาที ในส่วนของผู้ใช้บริการพบว่า ร้อยละ 80 มีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการตรวจสภาพน้อยมากและไม่ทราบว่ามียาการอะไรบ้างที่จะต้องรับการตรวจสภาพ ผลการสุ่มตรวจรถบนถนน พบว่า ความบกพร่องส่วนใหญ่ของรถยนต์ยานยนต์ คือ แตรสัญญาณ กระจกมองข้าง โคมไฟเลี้ยว สภาพล้อและยาง และห้ามล้อมือ สำหรับรถยนต์ คือ โคมไฟหยุด โคมไฟถอยหลัง โคมไฟเลี้ยว สภาพล้อและยาง และห้ามล้อมือ สำหรับรถยนต์ คือ โคมไฟหยุด โคมไฟถอยหลัง โคมไฟเลี้ยว สภาพล้อและยาง ห้ามล้อมือ สำหรับรถยนต์ คือ โคมไฟหยุด โคมไฟถอยหลัง โคมไฟเลี้ยว เข็มขัดนิรภัย สภาพล้อและยาง

¹⁴ รัตนินทร์ ภูมิวิเศษ, “รูปแบบการจัดการทางการแพทย์ในการเสริมสร้างความรู้ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ในจังหวัดสุพรรณบุรี” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการพยาบาล,บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2555),5

¹⁵ ทวีศักดิ์ ชาญวรรณกุล, “การศึกษากระบวนการตรวจสภาพรถในภาคใต้:กรณีศึกษา จ.สงขลา,” (วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา(การขนส่ง) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549), บทคัดย่อ.

นายปรัชญา ไชยอินคำ¹⁶ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล โดยการสำรวจสนามและการเก็บข้อมูลกับแรงงานก่อสร้างประเภทงานติดตั้งระบบไฟฟ้าในโรงงาน 3 บริษัท โดยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 74 ชุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลคือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์และความสะดวก อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือ อยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า อายุ ระดับการศึกษา และอายุในการทำงานแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อิสริย์รัช สืบศรี¹⁷ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงานในผู้ประกอบการอาชีพผลิตรูป ผลการวิจัยพบว่า การสัมผัสปัจจัยทางการยศาสตร์และสภาพแวดล้อมการทำงานอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อได้ ดังนั้นบุคลากรทางสุขภาพจึงควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ด้านการยศาสตร์และการจัดสภาพแวดล้อมการทำงาน เพื่อลดการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงานในผู้ประกอบการอาชีพผลิตรูป

นางน้ำผึ้ง นุชนาฏ¹⁸ ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติต่อระบบการจำแนกตำแหน่งใหม่ (แห่ง) : ศึกษากรณีข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของระบบจำแนกตำแหน่งใหม่(แห่ง) เปรียบเทียบทัศนคติต่อระบบจำแนกตำแหน่งใหม่(แห่ง)ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อระบบการจำแนกตำแหน่งใหม่(แห่ง) ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแห่ง ของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความรู้

¹⁶ ปรัชญา ไชยอินคำ, “ปัจจัยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2556), ก.

¹⁷ อิสริย์รัช สืบศรี, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อ ที่เกี่ยวเนื่องจากการทำงานในผู้ประกอบการอาชีพผลิตรูป,” *วารสารพยาบาล ฉ.พิเศษ* (2556): 108-109.

¹⁸ น้ำผึ้ง นุชนาฏ, “ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อระบบการจำแนกตำแหน่งใหม่(แห่ง) : ศึกษากรณีข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์,” (สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก, 2553), 1-3.

ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแบ่งอยู่ในระดับมาก ความตระหนักในประโยชน์ของระบบแบ่ง พบว่า โดยภาพรวมระดับความตระหนักในประโยชน์ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของระบบจำแนก ตำแหน่งใหม่(แบ่ง) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของระบบแบ่งอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความตระหนักในประโยชน์ของระบบแบ่งอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ทัศนคติของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องระบบการจำแนกตำแหน่งใหม่ (แบ่ง) อยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก

นางสาววิภาดา¹⁹ สุขสวัสดิ์ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีที่มีต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ อาชีพ ประสบการณ์ในการคำนวณภาษีที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง ค่าลดหย่อนมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติด้านความคิดและทัศนคติด้านพฤติกรรมและส่วนของรายได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความรู้สึกล้อมเมื่อพิจารณาในภาพรวมความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษี

นายศีลวัต ศรีสวัสดิ์²⁰ ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันและเป็นแนวทางการเผยแพร่แนวคิดปรัชญาพอเพียง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ใน

¹⁹ วิภาดา สุขสวัสดิ์, “การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 เขตคลองเตย,” (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม, 2558), บทคัดย่อ.

²⁰ ศีลวัต ศรีสวัสดิ์, “ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2552), บทคัดย่อ.

ระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว สถานะของการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ระดับการศึกษา พื้นฐานการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การทำงาน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออมเงิน และการบริจาคทรัพย์เพื่อสาธารณประโยชน์

กันตภา สุธธิดา²¹ ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อเปรียบเทียบ ครูที่มีเพศระดับการศึกษาและประสบการณ์ที่ต่างกัน และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการ การช่วยเหลือสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นายพิเชษฐ์ คงนอก²² ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการขยะชุมชน เทศบาลดอนหวาย อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะและพฤติกรรมการจัดการขยะ รวมถึงศึกษาอิทธิพลของอายุ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้และอาชีพ ต่อความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะและพฤติกรรมของประชากรในพื้นที่ตำบลดอนหวาย อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องขยะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

²¹ กันตภา สุธธิดา, “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, สาขาการจัดการ การศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2556), บทคัดย่อ.

²² พิเชษฐ์ คงนอก, “การศึกษาการจัดการขยะชุมชน เทศบาลตำบลดอนหวาย อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2555), บทคัดย่อ.

แต่มีพฤติกรรมการจัดการขยะอยู่ในเกณฑ์พอใช้ หากพิจารณาเกณฑ์ชี้วัดความเข้าใจในการ
จัดขยะที่ร้อยละ 60



บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในงานวิจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณโดยข้อมูลที่จะนำมาวิจัยได้มาจากการทำแบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร นำมาเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วย พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ ลูกจ้างประจำ จำนวน 136 คน และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้น 228 คน

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัยคั้งนี้ประกอบด้วย พนักงานเก็บขนมูลฝอย จำนวน 228 คนจากข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2560 ซึ่งกำหนดค่าจากตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับพนักงานเก็บขนมูลฝอย ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่งระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่โรคประจำตัว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้แก่อาชีวอนามัย (การควบคุมดูแลสุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบการอาชีพ,การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย) และความปลอดภัย (สภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตรายและความเสี่ยงใด ๆ,การดำเนินงาน และกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย) แบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 40 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นระดับของคำถามแต่ละข้อดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	คะแนน	5
ระดับความรู้ความเข้าใจมาก	คะแนน	4
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	คะแนน	3
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย	คะแนน	2
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อยมาก	คะแนน	1

ส่วนที่ 3 เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open form) เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานของท่าน เพื่อเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ

3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องอาชีพอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์ ตรวจสอบ

3. แบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้คือ

1) นายชลวิทย์ เชื้อหอม ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์สาธารณสุข กองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

2) นางสาวอรช ม้วยเสมา ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3) นางสาวสิรินทร์ทิพย์ อมรรัตนเมธิกุล ตำแหน่งนักวิชาการสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ กลุ่มอาชีพอนามัย สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

3.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sample) กำหนดค่าจากตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวจำนวน 144 คน ตำแหน่งพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 144 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงรายละเอียดในการใช้แบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ
2. ประสานงานกับหัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล ทำการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์
3. แจกแบบสอบถามแก่พนักงานเก็บขยะมูลฝอย ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 144 ชุด ตามแบบแผนการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบตามที่ได้กำหนดไว้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทุกฉบับ และประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ วัดระดับความรู้ความเข้าใจ

ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	คะแนน	5
ระดับความรู้ความเข้าใจมาก	คะแนน	4
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	คะแนน	3
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย	คะแนน	2
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด	คะแนน	1

3. คำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรม SPSS และนำค่ามาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปรผลดังนี้

เกณฑ์การแปรผลค่าเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย	4.51	5.00	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51	4.50	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51	3.50	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51	2.50	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00	1.50	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t - test Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance หรือ One - way ANOVA) F - test

5. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและสรุปความ

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ โรคประจำตัว ลักษณะของพนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการโดยนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์สถิติโดยใช้ t-test สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรต้นที่จำแนกเป็น 2 กลุ่มหรือน้อยกว่า วิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ F-test สำหรับการเปรียบเทียบ ตัวแปรต้น ที่มี 3 กลุ่มหรือมากกว่า

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการวิจัยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน โดยจำแนกตาม ประวัติส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ โรคประจำตัว กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำนวน 144 คน การวิเคราะห์แบ่งเป็น 4 ข้อ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย
- 4.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- 4.4 การทดสอบสมมติฐาน
- 4.5 คำถามปลายเปิดปัญหาและข้อเสนอแนะ
- 4.6 สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขต

คลองเตย กรุงเทพมหานคร

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไป จำนวน 144 คน ผู้วิจัยขอนำเสนอในรูปแบบความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ โรคประจำตัว

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	144	100.0
	หญิง	0	0.0
	รวม	144	100.0
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	11	7.6
	26 – 35 ปี	14	9.7
	36 – 45 ปี	26	18.1
	46 ปีขึ้นไป	93	64.6
	รวม	144	100.0
3. ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	78	54.2
	มัธยมศึกษาตอนต้น	24	16.7
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	12.5
	อนุปริญญา/ปวส.	24	16.7
	อื่นๆ	0	0.0
	รวม	144	100.0
4. สถานภาพ	โสด	18	12.5
	สมรส	118	81.9
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	5.6
	อื่นๆ	0	0.0
	รวม	144	100.0

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ โรคประจำตัว(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
5. ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	79.9
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	20.1
รวม		144	100.0
6. ระยะเวลาการทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	27.8
	11- 20 ปี	96	66.7
	21 - 30 ปี	6	4.2
	31 ปีขึ้นไป	2	1.4
รวม		144	100.0
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	34.0
	ดื่ม	95	66.0
รวม		144	100.0
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	34.0
	สูบบุหรี่	95	66.0
รวม		144	100.0
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	34.0
	มี	95	66.0
รวม		144	100.0

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวนและร้อยละของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขต คลองเตย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอยทุกคนเป็น เพศชาย (ร้อยละ 100.0)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 กลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดมีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 กลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพ สมรส จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 รองลงมา โสด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 กลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด หม้าย/อย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีดำรงตำแหน่ง ลูกจ้างประจำ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 รองลงมา ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) 11 - 20 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 กลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด 31 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ดื่มน้ำสุรา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ไม่ดื่มน้ำสุรา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สูบบุหรี่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีโรคประจำตัว จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ในการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้มาตราวัดแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ

ค่า (Rating Scale) มีการวัดความรู้ความเข้าใจให้เลือกตอบ 5 ระดับ และนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อและรายด้านเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชมศรีสะอาด 2548 : 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50	หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด



ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยด้านการควบคุมดูแล

สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ

การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพ	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจคำว่า “อาชีวอนามัย”	37 (25.70)	74 (25.70)	29 (20.13)	3 (2.08)	1 (0.70)	3.99	0.780	มาก
2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจการทำงาน มีภาวะความเสี่ยง จำเป็นต้องมีการตรวจ ร่างกาย ก่อนเข้าทำงาน และตรวจสุขภาพประจำ	41 (28.47)	77 (53.47)	26 (18.06)	-	-	4.10	0.676	มาก
3. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจการปฏิบัติ ตามกฎ/ระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน	44 (30.56)	70 (48.61)	30 (20.83)	-	-	4.10	0.713	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 – 5)

ตารางที่ 4.2. ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ(ต่อ)

การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพ	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. ท่านปฏิบัติงานได้รับ บาดเจ็บขณะจัดเก็บขยะ ควรพบแพทย์เพื่อ วินิจฉัยโรค และรักษา ให้หายเป็นปกติ	4 (27.78)	71 (49.30)	32 (22.23)	1 (0.69)	-	4.04	0.728	มาก
5. ในขณะที่มีการ ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ ต้องสวมใส่เสื้อแขนยาว ที่คลุมถึงมือและไม่ซ้ก รวมกับเสื้อผ้าอื่น ๆ ได้	48 (33.33)	73 (50.70)	23 (15.97)	-	-	4.17	0.683	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา:ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.2. ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ(ต่อ)

การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพ	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย \bar{x}
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. หน่วยงานของท่านให้ ความรู้ความเข้าใจอบรม ความปลอดภัยในการ ทำงานก่อนการ ปฏิบัติงานในตำแหน่ง พนักงาน เก็บขนมูลฝอย	47 (32.64)	60 (41.67)	37 (25.69)	-	-	4.07	0.763	มาก
7.ท่านมีความรู้ ความเข้าใจวิธีการออก กำลังกายโดยการบริหาร ร่างกาย ด้วยการยืดเส้น ยืดสายก่อนปฏิบัติงาน	43 (29.86)	66 (45.84)	35 (24.30)	-	-	4.06	0.736	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.2. ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย
ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ(ต่อ)

การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพ	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
8. เมื่อเสร็จสิ้นการ ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะแล้วมี การล้างมือด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ	87 (60.41)	32 (22.23)	25 (17.36)	-	-	4.43	0.772	มาก
9. การป้องกันสารเคมีที่ ปะปนมากับขยะก่อนอันตราย ต่อระบบผิวหนัง และระคาย เคืองต่อดวงตาได้	87 (60.41)	37 (25.70)	20 (13.89)	-	-	4.47	0.728	มาก
10. พนักงานจัดเก็บขยะมี การดูแลรักษาเล็บมือเล็บ เท้าให้สั้นอยู่เสมอ	86 (59.72)	46 (31.95)	2 (8.33)	-	-	4.51	0.648	มาก ที่สุด
รวม						4.19	0.723	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.2. ผลการวิจัย ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 (S.D. เท่ากับ 0.723) โดยมีความรู้ความเข้าใจ สูงสุดสูงสุด ในเรื่อง การดูแลรักษาเล็บมือ เล็บเท้าให้สั้นอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 (S.D. เท่ากับ 0.648) รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานจัดเก็บแล้วมีการล้างมือด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 (S.D. เท่ากับ 0.728) และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด เกี่ยวกับคำว่า “อาชีวอนามัย” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (S.D. เท่ากับ 0.780)



ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบอชิวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

การป้องกันและ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	x̄ ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติงานเก็บมูลฝอย ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล เช่น เสื้อสะท้อนแสง	62 (43.05)	62 (42.36)	21 (14.59)	-	-	4.28	0.706	มาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การดูแลตนเองเพื่อป้องกัน เพื่อป้องกันไม่ได้เกิด อุบัติเหตุบาดเจ็บจากการ ทำงานการติดเชื้อโรค ขณะทำงานเก็บขนมูลฝอย	54 (37.50)	9 (40.97)	31 (21.53)	-	-	4.16	0.754	มาก
3. ท่านสามารถป้องกันใน การปฏิบัติงานเก็บขยะที่ ต้องสัมผัสต่างๆ	50 (34.72)	54 (37.50)	40 (27.78)	-	-	4.07	0.790	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย(ต่อ)

การป้องกันและ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การทำงานที่จะป้องกันโดย ระมัดระวังไม่ได้ให้เกิด อุบัติเหตุและบาดเจ็บ ขณะปฏิบัติงาน	53 (36.81)	53 (36.81)	38 (26.38)	-	-	4.10	0.791	มาก
5. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การสูบบุหรี่และดื่ม เครื่องดื่มของมีนเมาขณะ ทำงานร่างกายสัมผัสกับ ขยะมูลฝอย	46 (31.95)	64 (44.44)	34 (23.61)	-	-	4.08	0.743	มาก
6. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการดูแล รักษาทำความสะอาด อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลที่ใช้สวมใส่ก่อน และหลังเก็บขยะมูลฝอย	53 (36.81)	54 (37.50)	37 (25.69)	-	-	4.11	0.785	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย(ต่อ)

การป้องกันและ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแลตนเอง เช่น อุบัติเหตุ,การบาดเจ็บ จากการทำงาน	50 (34.73)	52 (36.11)	42 (29.16)	-	-	4.06	0.800	มาก
8.ท่านต้องล้างมือให้สะอาด และเช็ดให้แห้งก่อนสวมถุง มือยาง	94 (65.27)	34 (23.62)	16 (11.11)	-	-	4.06	0.800	มาก ที่สุด
9.ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในการระวังตนเองในขณะที่ ปฏิบัติงาน ห้ามหยอกล้อ หรือเล่นกัน เพื่อป้องกัน บาดเจ็บเกิดอุบัติเหตุ	87 (60.41)	44 (30.56)	13 (9.03)	-	-	4.51	0.658	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย(ต่อ)

การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
10. ผ้าปิดจมูกที่ใช้งานต้องแขวนไว้กับลำคอ และระยะเวลาในการใช้ผ้าปิดจมูกในแต่ละครั้งต้องไม่เกิน 20 - 30 นาที	87 (60.41)	36 (25)	21 (14.59)	-	-	4.46	0.737	มาก
รวม						4.24	0.745	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิจัย ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 (S.D. เท่ากับ 0.745) โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงสุดในเรื่อง การล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนสวมถุงมือยาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 (S.D. เท่ากับ 0.688) รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการระวังตนเองในขณะปฏิบัติงานห้ามหยอกล้อหรือเล่นกัน เพื่อป้องกันบาดเจ็บเกิดอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 (S.D. เท่ากับ 0.658) และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุดในเรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแลตนเอง เช่น อุบัติเหตุ, การบาดเจ็บจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 (S.D. เท่ากับ 0.800)

ตารางที่ 4.4 ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมได้ดังนี้

ประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1. ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ	4.19	มาก
2. ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย	4.24	มาก
รวม	4.22	มาก

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.2.3 ผลการวิจัยระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมา ด้านการควบคุมดูแลสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

4.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ในการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้มาตรวัดแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการวัดความรู้ความเข้าใจให้เลือกรับตอบ 5 ระดับ มีระดับความรู้ความเข้าใจให้เลือกรับตอบ 5 ระดับและนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อและรายด้านเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	หมายถึงมีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50	หมายถึงมีระดับความรู้ความเข้าใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายถึงมีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายถึงมีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึงมีระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ

ด้านสภาพแวดล้อม ของการทำงานที่ปราศจาก ภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	\bar{x} ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ คำว่า“ความปลอดภัยในการ ทำงาน”	42 (29.17)	68 (47.22)	34 (23.61)	-	-	4.06	0.727	มาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้เครื่องมือหรือ อุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะได้ ถูกต้องปลอดภัย	40 (27.78)	72 (50)	32 (22.22)	-	-	4.06	0.707	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ(ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม ของการทำงานที่ปราศจาก ภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ขณะที่ท่านปฏิบัติงานการ เก็บขยะสารเคมีต้องไม่ตีมีสุรา หรือของมีนเมา	36 (25)	76 (52.78)	32 (22.22)	-	-	4.03	0.689	มาก
4. ท่านมีการตรวจสอบสภาพ รถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำ รถยนต์ออกปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ	31 (21.53)	76 (52.78)	37 (25.69)	-	-	3.96	0.688	มาก
5. ท่านรับประทานอาหารขณะ ปฏิบัติงาน จะมีเชื้อโรคต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขยะส่งผลอันตราย ต่อระบบทางเดินอาหาร	35 (24.30)	71 (49.31)	38 (26.39)	-	-	3.98	0.714	มาก
6. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เบื้องต้นในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ต่างๆ ที่ใช้ในการเก็บ ขยะมูลฝอย	37 (25.70)	72 (70)	35 (24.30)	-	-	4.01	0.709	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ(ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม ของการทำงานที่ปราศจาก ภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	x̄ ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติตามกฎหรือของ ความปลอดภัยในขณะ ปฏิบัติงาน	69 (47.92)	52 (36.11)	23 (15.97)	-	-	4.32	0.735	มาก
8. การทำงานอย่างปลอดภัย ทำให้พนักงาน เก็บขมูฝอย มีขวัญ และกำลังใจอย่างเต็มที่	73 (50.70)	46 (31.94)	25 (17.36)	-	-	4.33	0.757	มาก
9. ในขณะที่ปฏิบัติงานจัดเก็บ ขยะหากขาดการระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจาก เศษวัสดุหรือของมีคม	74 (51.39)	49 (34.02)	21 (14.59)	-	-	4.37	0.727	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ(ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม ของการทำงานที่ปราศจาก ภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	x̄ ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
10. ผู้เฝ้าระวังที่รวมอยู่กับ ขยะมีผลอันตรายต่อระบบ ทางเดินหายใจ	69 (47.92)	52 (36.11)	23 (15.97)	-	-	4.32	0.735	มาก
รวม						4.14	0.719	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของ
ความปลอดภัยในการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ พบว่า พนักงาน
เก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย
ในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของความปลอดภัยในการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มี
อันตราย และความเสี่ยงใดๆ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D. เท่ากับ 0.719) โดยมีความ
รู้ความเข้าใจสูงสุดมากที่สุด ในเรื่อง การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะหากขาดการระมัดระวังอาจได้รับ
บาดเจ็บจากเศษวัสดุหรือของมีคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 (S.D. เท่ากับ 0.727) รองลงมา มีความรู้
ความเข้าใจ ในเรื่อง การทำงานอย่างปลอดภัยทำให้พนักงานเก็บขนมูลฝอย มีขวัญและกำลังใจอย่าง
เต็มที่ และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง การตรวจสภาพรถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำรถยนต์ออก
ปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D. เท่ากับ 0.688)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการทำงานอย่างปลอดภัย เช่น การดูแลตนเองและการลงพื้นที่จัดเก็บขยะมูลฝอย	57 (39.58)	62 (43.06)	25 (17.36)	-	-	4.22	0.724	มาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจปฏิบัติตามคำแนะนำของหัวหน้าพนักงานเก็บขนมูลฝอยเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน	52 (36.11)	66 (45.84)	26 (18.05)	-	-	4.18	0.716	มาก
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการให้คำแนะนำเรื่องการดูแลตนเองทั้งก่อนและหลังเลิกงาน	55 (38.20)	60 (41.67)	29 (20.13)	-	-	4.18	0.745	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา:ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย(ต่อ)

ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยและแยกประเภทขยะมูลฝอย	52 (36.11)	67 (46.53)	25 (17.36)	-	-	4.19	0.709	มาก
5. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการระมัดระวังตนเองในขณะที่ปฏิบัติงานห้ามนั่งบนหลังรถขยะมูลฝอย เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ	58 (40.28)	61 (42.36)	25 (17.36)	-	-	4.25	0.705	มาก
6. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการยกสิ่งของหนักควรช่วยกันยกหลายคน เช่น ใช้อุปกรณ์ช่วยยกสิ่งของ	48 (33.33)	74 (51.39)	22 (15.28)	-	-	4.18	0.676	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย(ต่อ)

ด้านการดำเนินงานและ กำหนดกิจกรรมด้าน ความปลอดภัย	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7. หน่วยงานของท่านมีการ ประชาสัมพันธ์จัดบอร์ดเพื่อ เผยแพร่ความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการ ทำงาน	52 (36.11)	70 (48.61)	22 (15.28)	-	-	4.21	0.688	มาก
8. ท่านมีความรู้ความเข้าใจขณะ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งคุกคาม สุขภาพด้านกายภาพ เช่น เสียง แสงสว่างความร้อนการ สั่นสะเทือน	73 (50.70)	54 (37.50)	17 (11.80)	-	-	4.39	0.691	มาก
9. ท่านมีความรู้ความเข้าใจต้อง มีการทำความสะอาด อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทันที หลังจากการเลิกงาน	71 (49.30)	68 (47.28)	5 (3.47)	-	-	4.46	0.566	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงานด้าน

การดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย(ต่อ)

ด้านการดำเนินงานและ กำหนดกิจกรรมด้าน ความปลอดภัย	จำนวนร้อยละและระดับความรู้ความเข้าใจ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	\bar{x} ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
10. ควรมีการให้ความรู้การปฐม พยาบาลเบื้องต้นได้หากเกิดปัญหา เพื่อการดูแลตนเองและผู้อื่นขณะ ปฏิบัติงาน	76 (52.78)	48 (33.33)	20 (13.89)	-	-	4.39	0.720	มาก
รวม						4.27	0.694	มาก

(มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยของความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. เท่ากับ 0.694) โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงสุดในเรื่อง การทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทันทีหลังจากการ เลิกงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.4 (S.D. เท่ากับ 0.566) รองลงมา ในเรื่อง ควรมีการให้ความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้หากเกิดปัญหาเพื่อการดูแลตนเองและผู้อื่นขณะปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. เท่ากับ 0.720) และในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งคุกคามสุขภาพด้านกายภาพ เช่น เสียง แสงสว่าง ความร้อน การสั่นสะเทือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. เท่ากับ 0.691) และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง ปฏิบัติตามคำแนะนำของหัวหน้าพนักงานเก็บขนมูลฝอย เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน และในเรื่อง มีความรู้ความเข้าใจในการยกสิ่งของหนักควรช่วยกันยกหลายคน เช่น ใช้อุปกรณ์ช่วยยกสิ่งของ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D. เท่ากับ 0.676)

ตารางที่ 4.7 ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ได้ดังนี้

ประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1. สภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากร้ายคุกคามไม่มีอันตรายและความเสี่ยงใดๆ	4.14	มาก
2. การดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย	4.27	มาก
รวม	4.21	มาก

จากตารางที่ 4.7 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.21 โดยด้านการดำเนินงานและกิจกรรมด้านความปลอดภัย มีระดับความรู้ความเข้าใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากร้ายคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ มีระดับความรู้ความเข้าใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 144 คน

โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test for Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance หรือ One-way ANOVA) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ในภาพรวม		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
1. เพศ	ชาย	144	4.22	0.567	-	-
	หญิง	0	-	-	-	-
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	11	3.54	0.373	11.332	0.000*
	26 - 35 ปี	14	3.82	0.524		
	36 - 45 ปี	26	4.20	0.475		
	46 ปีขึ้นไป	93	4.36	0.536		
3. ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	78	4.21	0.573	1.672	0.176
	มัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษา	24	4.11	0.558		
	ตอนปลาย/ปวช.อนุปริญญา/	18	4.10	0.615		
	ปวส.	0	-	-		
	อื่นๆ	24	4.43	0.494		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยในภาพรวม(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ในภาพรวม		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
4. สถานภาพ	โสด	18	4.02	0.678	1.042	0.356
	สมรส	118	4.23	0.583		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	4.11	0.666		
	อื่นๆ	0	-	-		
5. ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.28	0.542	2.921	0.004*
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	3.95	0.596		
6. ระยะเวลาการทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.86	0.509	12.435	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.30	0.524		
	21 - 30 ปี	6	4.89	0.169		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	4.01	0.538	-3.164	0.002*
	ดื่ม	95	4.32	0.557		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	4.01	0.538	-3.164	0.002*
	สูบบุหรี่	95	4.32	0.557		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	4.01	0.538	-3.164	0.002*
	มี	95	4.32	0.557		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยในภาพรวม พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น ตำแหน่งโดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.921 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.004* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ รองลงมา การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีค่า t-test เท่ากับ -3.164 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.002* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ อายุ โดยมีค่า t-test เท่ากับ 11.332 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ และระยะเวลาทำงาน โดยมีค่า t-test เท่ากับ 12.435 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน)การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยแตกต่างกันเกือบทุกคุณลักษณะ และยกเว้น ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ไม่ส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
1. เพศ	ชาย	144	4.19	0.600		
	หญิง	0	-	-		
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	11	3.50	0.465	9.691	0.000*
	26 - 35 ปี	14	3.83	0.617		
	36 - 45 ปี	26	4.21	0.491		
	46 ปีขึ้นไป	93	4.33	0.566		
3. ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	78	4.20	0.587	2.298	0.080
	มัธยมศึกษาตอนต้น	24	4.06	0.627		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.03	0.673		
	อนุปริญญา/ปวส.	0	0	0		
	อื่นๆ	24	4.44	0.499		
4. สถานภาพ	โสด	18	4.02	0.678	1.042	0.356
	สมรส	118	4.23	0.583		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	4.11	0.666		
	อื่นๆ	0	-	-		

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
5. ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.26	0.573	2.742	0.007
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	3.93	0.636		
6. ระยะเวลาการทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.85	0.558	11.809	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.28	0.551		
	21 - 30 ปี	6	4.97	0.081		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่มดื่ม	49	3.98	0.558	-3.153	0.002*
		95	4.30	0.594		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	3.98	0.558	-3.153	0.002*
	สูบบุหรี่	95	4.30	0.594		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	3.98	0.558	-3.153	0.002*
	มี	95	4.30	0.594		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรฐานวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา:ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ พบว่า พนักงาน เกือบขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีค่า t-test เท่ากับ -3.153 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.002* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ รองลงมาอายุ โดยมีค่า t-test เท่ากับ 9.691 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าอายุ ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพ อนามัยของผู้ประกอบอาชีพแตกต่างกันเกือบทุกคุณลักษณะ และยกเว้น เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ไม่ส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย						
1. เพศ	ชาย	144	4.24	0.600	-	-
	หญิง	0	-	-		
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี				10.184	0.000*
	26 - 35 ปี	11	3.58	0.363		
	36 - 45 ปี	14	3.83	0.471		
	46 ปีขึ้นไป	26	4.20	0.540		
		93	4.39	0.578		

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
3.ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	78	4.22	0.622	0.900	0.443
	มัธยมศึกษาตอนต้น	24	4.16	0.577		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช .	18	4.17	0.592		
	อนุปริญญา/ปวส.	0	0	0		
	อื่นๆ	24	4.41	0.554		
4.สถานภาพ	โสด	18	3.97	0.579	2.385	0.096
	สมรส	118	4.28	0.593		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	4.11	0.647		
	อื่นๆ	0	-	-		
5.ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.31	0.578	2.767	0.006*
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	3.97	0.618		

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
6.ระยะเวลาการทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.88	0.518	10.048	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.33	0.575		
	21 - 30 ปี	6	4.82	0.299		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	4.05	0.570	-2.813	0.006*
	ดื่ม	95	4.34	0.594		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	4.05	0.570	-2.813	0.006*
	สูบบุหรี่	95	4.34	0.594		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	4.05	0.570	-2.813	0.006*
	มี	95	4.30	0.594		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรฐานวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา:ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ข้อมูลทั่วไปด้านดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น ดำรงตำแหน่ง การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีค่า t-test เท่ากับ -2.813 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.006* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้รองลงมาระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) โดยมีค่า t-test เท่ากับ 10.048 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย แตกต่างกันเกือบทุกคุณลักษณะและยกเว้น เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ไม่ส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย

สมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 144 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test for Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance หรือ One-way ANOVA) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในภาพรวม		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
1. เพศ	ชาย	144	4.20	0.554	-	-
	หญิง	0	-	-		
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	11	3.58	0.399	9.566	0.000*
	26 - 35 ปี	14	3.86	0.600		
	36 - 45 ปี	26	4.19	0.401		
	46 ปีขึ้นไป	93	4.33	0.532		
3. ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	78	4.20	0.530	1.652	0.180
	มัธยมศึกษาตอนต้น	24	4.12	0.606		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	4.07	0.644		
	อนุปริญญา/ปวส.	0	0	0		
	อื่นๆ	24	4.41	0.477		
4. สถานภาพ	โสด	18	3.97	0.630	2.093	0.127
	สมรส	118	4.24	0.531		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	4.10	0.630		
	อื่นๆ	0	-	-		

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ในภาพรวม(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในภาพรวม		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
5. ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.26	0.529	2.588	0.011*
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	3.97	0.595		
6. ระยะเวลา การทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.88	0.500	11.800	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.28	0.515		
	21 - 30 ปี	6	4.89	0.128		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	3.97	0.478	-3.837	0.000*
	ดื่ม	95	4.33	0.553		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	3.97	0.478	-3.837	0.000*
	สูบบุหรี่	95	4.33	0.553		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	3.97	0.478	-3.837	0.000*
	มี	95	4.33	0.553		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในภาพรวม พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

พบว่าข้อมูลทั่วไปด้านอายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น ตำแหน่ง โดยมีความค่า t-test เท่ากับ 2.588 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.011* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ รองลงมา ระยะเวลาการทำงาน โดยมีความค่า t-test เท่ากับ 11.800 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* อายุโดยมีความค่า t-test เท่ากับ 9.566 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ และการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีความค่า t-test เท่ากับ -3.837 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมแตกต่างกัน เกือบทุกคุณลักษณะ และยกเว้น เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ไม่ส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัย คุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
1. เพศ	ชาย	144	4.14	0.602		
	หญิง	0	-	-	-	-
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	11	3.48	0.553		
	26 - 35 ปี	14	3.76	0.637	9.310	0.000*
	36 - 45 ปี	26	4.13	0.475		
	46 ปีขึ้นไป	93	4.28	0.565		
3. ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	78	4.13	0.579		
	มัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษา	24	4.12	0.657		
	ตอนปลาย/ปวช .อนุปริญญา/ ปวส.	18	4.02	0.705	0.890	0.448
	ปวส.	0	0	0		
	อื่นๆ	24	4.31	0.543		

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัย คุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
4. สถานภาพ	โสด	18	3.94	0.706	1.583	0.209
	สมรส	118	4.18	0.585		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	3.98	0.575		
	อื่นๆ	0	-	-		
5. ดำรงตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.21	0.574	2.731	0.007*
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	3.88	0.648		
6. ระยะเวลา การทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.78	0.556	12.187	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.23	0.551		
	21 - 30 ปี	6	4.88	0.240		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		

ที่มา:ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย
และความเสี่ยงใดๆ(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัย คุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	3.96	0.551	-2.748	0.007*
	ดื่ม	95	4.24	0.608		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	3.96	0.551	-2.748	0.007*
	สูบบุหรี่	95	4.24	0.608		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	3.96	0.551	-2.748	0.007*
	มี	95	4.24	0.608		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 (มาตรวัดระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตรายและความเสี่ยงใดๆ พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ข้อมูลทั่วไปด้านอายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นตำแหน่ง โดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.731 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.007* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ รองลงมา การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีค่า t-test เท่ากับ -2.748 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.007* ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) โดยมีค่า t-test เท่ากับ 12.187 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ และอายุ โดยมีค่า t-test เท่ากับ 9.310 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใด ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และสถานภาพ ไม่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใด

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและ กำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
1. เพศ	ชายหญิง	144 0	4.26 -	0.581 -	-	-
2. อายุ	ไม่เกิน 25 ปี 26 - 35 ปี 36 - 45 ปี 46 ปีขึ้นไป	11 14 26 93	3.67 3.96 4.26 4.38	0.335 0.631 0.388 0.589	7.086	0.000*
3. ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. อื่นๆ	78 24 18 0 24	4.26 4.13 4.13 0 4.51	0.548 0.667 0.631 0 0.506	2.311	0.079

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและ กำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
4. สถานภาพ	โสด	18	4.00	0.629	2.246	0.110
	สมรส	118	4.31	0.559		
	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	4.23	0.713		
	อื่น ๆ	0	4.26	-		
5. ตำแหน่ง	ลูกจ้างประจำ	115	4.31	0.568	2.088	0.039*
	ลูกจ้างชั่วคราว	29	4.07	0.600		
6. ระยะ การทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี	40	3.98	0.505	8.082	0.000*
	11 - 20 ปี	96	4.33	0.572		
	21 - 30 ปี	6	4.90	0.155		
	31 ปีขึ้นไป	2	5.00	0.000		

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและ กำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t/F	ค่า P
7. การดื่มสุรา	ไม่ดื่ม	49	3.98	0.522	-4.465	0.000*
	ดื่ม	95	4.41	0.558		
8. การสูบบุหรี่	ไม่สูบบุหรี่	49	3.98	0.522	-4.465	0.000*
	สูบบุหรี่	95	4.41	0.558		
9. โรคประจำตัว	ไม่มี	49	3.98	0.522	-4.465	0.000*
	มี	95	4.41	0.558		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (มาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจ 1 - 5)

ที่มา: ผู้ศึกษา

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานครโดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่าข้อมูลทั่วไป ด้านอายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน(อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่น ตำแหน่งโดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.088 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.039* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ รองลงมาระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) โดยมีค่า t-test เท่ากับ 8.082 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* อายุโดยมีค่า t-test เท่ากับ 7.086 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้ และ

การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว โดยมีค่า t-test เท่ากับ -4.465 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าค่า Sig ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและการกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้น เพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ไม่ส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการดำเนินงานและการกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

4.5 คำถามปลายเปิด (Open form) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

การวิจัยส่วนที่ 4.5 โดยใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้พนักงานเก็บข้อมูลฝ่าย สำนักงาน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยสามารถแสดงรายละเอียดได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ปัญหา ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ

ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
1. พนักงานเก็บข้อมูลฝ่าย ต้องยกถังขยะขึ้นบนรถทำให้ใช้แรงงานมาก มีอาการปวดขา ปวดเข่า อาจเกิดอุบัติเหตุลื่นหกล้ม	44	222.22
2. ต้องการให้หน่วยงานจัดอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแลตนเอง เช่น อุบัติเหตุ, การบาดเจ็บจากการทำงาน	43	216.67
3. การจัดเก็บขยะ ประชาชนมีการรวมขยะไว้ในถุงเดียวกันหรือถังเดียวกัน ทำให้เสียเวลาในการคัดแยกขยะ ในแต่ละวัน	43	216.67
4. ต้องการอุปกรณ์ป้องกันตนเองขณะปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นงานที่ตรากตรำงานหนัก เพราะปริมาณขยะในพื้นที่มาก ทำให้คนเข้ามาปฏิบัติงานดำรงตำแหน่งอยู่ไม่ได้นาน ลาออกไปหางานทำใหม่	43	216.67

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.14 ปัญหา ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ (ต่อ)

ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
5. ต้องการให้หน่วยงานจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยแก่พนักงานเก็บขนมูลฝอย	43	216.67
6. การดำเนินการคัดแยกขยะ ร่างกายต้องสัมผัสขยะและสูดกลิ่นทางลมหายใจ ทำให้เจ็บป่วย	42	211.10
รวม	418	2100

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.15 ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
1. การกำหนดเป็นข้อบังคับหรือนโยบายที่ชัดเจนเรื่องการคัดแยกขยะ อาจให้ประชาชน ชุมชน สถานประกอบการและส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมเสนอแนวทางข้อคิดเห็นและควร รณรงค์อย่างต่อเนื่อง	44	222.22
2. การจัดหาอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในการเก็บขนมูลฝอยที่ได้มาตรฐาน ความปลอดภัยที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เช่น ถุงมือ อย่างหนา รองเท้าบูท ผ้าเย็บกันเปื้อน เสื้อสะท้อนแสง ผ้าปิดจมูก แวนตากันน้ำเข้าตา ชุดกันฝน (กางเกง+เสื้อ) เสื้อ เกราะตามหลัง	44	222.22
3. การจัดหาอุปกรณ์การจัดเก็บขยะ เช่น เข่ง ถังบรรจุขยะล้อเลื่อน รถเข็น คราด พลั่ว	44	222.22
4. จัดอบรมความรู้ให้แก่พนักงานเก็บขนมูลฝอยทุกๆ คนและเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่อง	43	216.67

ที่มา: ผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.15 ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ต้องการให้ความรู้ความเข้าใจ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
5. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ พนักงานเก็บขนมูลฝอย เช่น อันตรายจากโรค ติดเชื้อ ที่มากับขยะ การป้องกันและวิธีการรักษาเบื้องต้นเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติงาน มาตรการความปลอดภัยแต่งกายอย่างไรปลอดภัยจากการติดเชื้อเมื่อปฏิบัติงาน ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ และแนะนำประชาชน เช่น การคัดแยกขยะ	43	216.67
รวม	118	1100

ที่มา: ผู้ศึกษา

4.6 สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร (นางสาวอรช มุ้ยเสมา) ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ได้ข้อสรุปดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีปัจจัยเสี่ยง สรุปได้ดังนี้

1. ไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงานหรือสวมใส่แต่เลือกชนิดของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะงานตน เช่น ไม่สวมใส่ถุงมือ หรือใช้ถุงมือที่ไม่เหมาะสม เช่น ถุงมือผ้าจึงเสี่ยงต่อการได้รับอุบัติเหตุจากของมีคม เช่น เศษแก้ว กระเบื้อง ถูกของมีคมทิ่มทะลุเข้าไปถูกมือและนิ้ว การไม่สวมรองเท้าบูท หรือเลือกรองเท้าที่ไม่เหมาะสม อาจเสี่ยงต่อการลื่นล้มระหว่างทำงานเนื่องจากพื้นรถขยะ มักเปียกแฉะและไปด้วยน้ำ

2. ห้อยโหนไปกักรถเก็บขยะ เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุพลัดตกจากรถ เนื่องจากภายในรถเก็บขยะไม่ได้ทำสำหรับให้พนักงานนั่ง ดังนั้น พนักงานต้องยืนและห้อยโหนไปกักรถจึงอาจทำให้เกิดการอ่อนล้าของกล้ามเนื้อได้

3. การทำงานเป็นผลัด กลางคืนอาจทำให้มีปัญหา เรื่อง การอ่อนเพลีย พักผ่อนไม่เพียงพอ เกิดอาการง่วงนอนซึ่งอาจนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น พนักงานง่วงนอนอาจเกิดการพลัดตกได้หรือขาดความระมัดระวังในการเก็บ แยกขยะซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เช่น ถูกสิ่งของทิ่ม ต่ำ บาด

4. ต้องก้ม ๆ เงย ๆ ในการเก็บหรือคัดแยกขยะ เสี่ยงต่อการได้รับอุบัติเหตุ เช่น ถูกของมีคมบาดที่มตาได้ขณะเก็บหรือคัดแยกขยะ เนื่องจากพนักงานบางคน ใส่ถุงมือผ้าหรือไม่สวมใส่ถุงมือ

5. ต้องกึ่งยกหรือแบกถังขยะและโยนถังขยะขึ้นรถ ซึ่งถังมีน้ำหนักมาก เสี่ยงต่อสิ่งแปลกปลอมเข้าตาขณะเหวี่ยงถังขยะขึ้นบนรถขยะ เนื่องจากพนักงานส่วนมากไม่สวมใส่แว่นตา เสี่ยงต่อการถูกถังขยะทับเท้า ขณะกึ่งถังขยะ หากไม่มีความระมัดระวัง

6. สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีปริมาณขยะในพื้นที่เขตมาก 2 - 3 วัน ต้องจัดเก็บขยะเนื่องจากความหลากหลายของพื้นที่ มีศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ การประปา พระโขนง โรงเรียน ท่าเรือคลองเตย ห้างสรรพสินค้า บริษัท โรงแรม คอนโด หมู่บ้าน ชุมชนแออัด



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร นำมาเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในนำความรู้เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/สูบบุหรี่ โรคประจำตัว ลักษณะของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐาน การวิจัยโดยใช้สถิติโดยใช้ t-test สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรต้นที่จำแนกเป็น 2 กลุ่มหรือน้อยกว่า วิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ F-test สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่มหรือมากกว่า

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบสอบถาม

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ประวัติการดื่มสุรา/ สูบบุหรี่ โรคประจำตัว ลักษณะของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนใหญ่มีอายุ 46 ขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิด

เป็นร้อยละ 54.2 สถานภาพ สมรส จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 ดำรงตำแหน่ง ลูกจ้างประจำ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) 11 - 20 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ต่ำสุรา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 สูบบุหรี่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 มีโรคประจำตัว จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0

5.1.2 ระดับคะแนนของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.1.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ความรู้ความเข้าใจของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

1. ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงสุดในเรื่อง การดูแลรักษาเล็บมือ เล็บเท้าให้สั้นอยู่เสมอ โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจ คำว่า “อาชีวอนามัย” โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

2. ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงสุดในเรื่อง ท่านต้องล้างมือให้สะอาด และเช็ดให้แห้งก่อนสวมถุงมือยาง โดยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแลตนเอง เช่น อุบัติเหตุ, การบาดเจ็บจากการทำงาน โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

5.1.2.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ความรู้ความเข้าใจของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

1. ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตรายและความเสี่ยง ใด ๆ โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 มีความรู้ความ

เข้าใจสูงสุด ในเรื่อง การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะหากขาดการระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจากเศษวัสดุ หรือของมีคม โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง ท่าน มีการตรวจสภาพรถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

2. ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 มีความรู้ความเข้าใจสูงสุด ในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจต้องมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทันทีหลังจากการเลิกงาน โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการยกสิ่งของของหนักควรช่วยกันยกหลายคน เช่น ใช้อุปกรณ์ช่วยยกสิ่งของ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

5.1.3 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยโดยใช้สถิติโดยใช้ t-test สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรต้นที่จำแนกเป็น 2 กลุ่มหรือน้อยกว่า วิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ F-test สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่มหรือมากกว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1. ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัวแตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน ยกเว้นเพศ ระดับการศึกษา สถานสมรส ดำรงตำแหน่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีการดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา

การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัวแตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน ยกเว้นระดับการศึกษา สถานภาพสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1. ด้านสภาพแวดล้อมของทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน ยกเว้นระดับการศึกษา สถานภาพสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการมีโรคประจำตัว มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน ยกเว้นระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย สามารถสรุปและอภิปรายการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จากผลการวิจัย พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงาน

เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ

จากผลวิจัยพบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจสูงสุด ในเรื่อง การดูแลรักษาเล็บมือ เล็บเท้าให้สั้นอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 เนื่องจากพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ต้องใช้มือสัมผัสกับขยะอาจมีเชื้อโรคขณะจัดเก็บขยะตามอาคารบ้านเรือน ตลาด สถานประกอบการและมูลฝอยที่ตกค้างตามที่สาธารณะ ที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ จัดเก็บขยะควรมีการดูแลบำรุงเล็บมือ เล็บเท้า มีวิธีการง่าย ๆ ดังนี้ รู้จักรักษาความสะอาด อย่าปล่อยให้เล็บดำสกปรกเป็นอันตรายเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่างๆมากมาย โดยเฉพาะเชื้อแบคทีเรียควรทำความสะอาดเล็บมือ เล็บเท้าเป็นประจำ โดยการใช้แปรงขนนุ่ม กับสบู่อ่อนๆ บริเวณมือ เท้า และซอกเล็บ แล้วล้างออกด้วยน้ำอุ่นตัดเล็บมือ สัปดาห์ละครึ่งส่วนเล็บเท้า 2 - 3 สัปดาห์ต่อครั้ง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัย ภูเต้าสูง ที่ได้ศึกษา การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนโคกกลางวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด อยู่ในระดับมาก ทำให้มีสุขภาพร่างกายที่ดี เช่น มีเล็บมือ เล็บเท้า ที่สะอาด ผม แขน ขา และพื้นที่สะอาด รวมไปถึงการสวมใส่เครื่องแต่งกายที่สะอาด ถูกต้องตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด

ส่วนความรู้ความเข้าใจต่ำสุด ในเรื่อง ท่านมีความรู้ความเข้าใจ คำว่า “อาชีวอนามัย” อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เนื่องจากพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไม่เข้าใจข้อความที่ไม่สื่อกลุ่มตัวอย่างและพนักงานเก็บขนมูลฝอย ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวมีการเข้าออกจากงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งการเก็บขยะเป็นการทำงานที่หนักและทำงานเป็นกะ ทำให้มีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ ร่างกายไม่แข็งแรงทำให้มีโอกาสติดเชื้อโรคจากการจัดเก็บขยะ และการสัมผัสกับขยะ ฝุ่นละออง เขม่า คิวีน กลิ่น ก๊าซพิษ ความร้อน เสียงดัง และเชื้อโรคต่างๆเป็นผลทำให้เกิดโรคจากการทำงาน เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ พิการ และเสียชีวิต ซึ่งสำนักงานเขตคลองเตยได้มีการอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย จะมีการอบรมเดือนละ 1 ครั้ง ไม่ได้ทำให้พนักงานเก็บขนมูลฝอยมีความรู้มากขึ้น สำนักงานเขตคลองเตยควรเปลี่ยนวิธีการอบรมและส่งเสริมการอบรมให้ความรู้โดยใช้เทคโนโลยี เข้ามาช่วย เช่น สื่อต่างๆ ให้มีความน่าสนใจ พนักงานเก็บขนมูลฝอยจะได้จดจำนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

2. ด้านการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

จากผลวิจัยพบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจอันดับสูงสุด ในเรื่อง การล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนสวมถุงมือยาง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เนื่องจาก พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีการล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนการสวมถุงมือยาง เพราะขณะปฏิบัติงาน จัดเก็บขยะมือจะหยิบจับขยะใส่ถัง และนำถังขยะขึ้นใส่รถเก็บขยะ เพื่อป้องกันการตีแหว่งของเศษ กระจก แก้ว ของมีคม ทิ่ม ตำ บาด และป้องกันเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย และควรรู้วิธีการใช้ถุงมือยางที่ ถูกสุขลักษณะการสวมใส่ถุงมือยาง เป็นเครื่องมือสำหรับช่วยป้องกันมือไม่ให้สัมผัสกับเลือด สารเคมี สิ่งสกปรก ได้โดยตรงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาใช้ผลิตถุงมือซึ่งอาจเป็นฉนวนต่อสาร นั้นๆ หรืออาจเป็นพาหะที่ทำปฏิกิริยาให้ถุงมือเสื่อมคุณภาพลงได้โดยส่วนใหญ่แล้วถุงมือจะผลิตมาจากยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ เพื่อให้มีคุณสมบัติยึดและกระชับสามารถหยิบจับสิ่งของต่างๆ ได้ถนัด ดังนั้นผู้ใช้ควรเลือกซื้อถุงมือยางที่มีขนาดพอเหมาะพอดีกับมือ เพื่อความสะดวกในการ ปฏิบัติงาน ล้างมือด้วยน้ำยาให้สะอาดโดยเฉพาะหลังจากที่มือต้องสัมผัสกับสารเคมีต่างๆ เช่น ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน หากรู้ว่าจะต้องสัมผัสกับสารเคมี ควรป้องกันด้วยการสวมถุงมือทุกครั้ง ซึ่ง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยนุช พุทธิธรรม ที่ได้ศึกษาการป้องกันการติดเชื้อจากการ ปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร พบว่า พนักงานจัดเก็บขยะ ก่อนสวมใส่ถุงมือยางต้องล้างล้างมือให้ สะอาดและเช็ดให้แห้ง

ส่วนความรู้ความเข้าใจอยู่ในอันดับต่ำสุด ในเรื่อง ปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแล ตนเอง เช่น อุบัติเหตุ, การบาดเจ็บจากการทำงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เนื่องจาก พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไม่มีอุบัติเหตุขณะจัดเก็บขยะมูล ฝอยตามถนน ซึ่งบางครั้งอาจมีการบาดเจ็บจากการทำงานเล็กน้อย เช่น ของมีคม ทิ่ม แหว่ง ขณะ ปฏิบัติงานเก็บขยะ สำนักงานเขตคลองเตย ไม่มีการจัดให้มีมุมสุขภาพที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตนที่ถูกต้องจากการทำงาน เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และควรมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลอย่าง ต่อเนื่องและทันสมัย เพื่อให้พนักงานเก็บขนมูลฝอยได้รับทราบข้อมูลเพื่อเกิดความตระหนักต่อการ ปฏิบัติตนในการทำงานได้อย่างถูกต้อง

ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยในภาพรวม พบว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันเช่น อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว จะส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาชีวอนามัยแตกต่างกันเกือบทุกคุณลักษณะ ยกเว้น ระดับการศึกษา สถานภาพ การที่

พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีการดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำก็ยังมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยสูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจาก พนักงานเก็บขนมูลฝอย ที่ดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำ ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 115 คน ได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีวอนามัยเป็นประจำทุกเดือนเดือนละ 1 ครั้ง จัดอบรมในวันประชุมลูกจ้าง ที่ห้องประชุม สำนักงานเขตคลองเตย ชั้น 7 และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมได้รับทราบความเคลื่อนไหวของข้อมูลอาชีวอนามัย ทันทต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยที่บริเวณหน้าห้องฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเวลาลูกจ้างมาลงลายมือปฏิบัติงานหรือมาติดต่อเรื่องสวัสดิการ เช่นเบิกเงินค่าเล่าเรียนบุตร เบิกเงินค่าทุนสนับสนุนการศึกษา จะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัย ส่วนพนักงานเก็บขนมูลฝอย ดำรงตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 29 คน จะไม่ได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีวอนามัย เนื่องจาก ลูกจ้างชั่วคราวมีอัตราการเข้าออกจากงานบ่อยครั้งงานเก็บขนมูลฝอย เป็นงานที่ตรากตรำ ได้รับสวัสดิการน้อยกว่าลูกจ้างประจำ เช่นค่ารักษาพยาบาล เบิกได้เฉพาะบิดา มารดา ภรรยา และบุตรไม่เกิน 3 คน ค่ารักษาพยาบาลของลูกจ้างชั่วคราวจะเบิกได้จากประกันสังคม ส่วนค่าเล่าเรียนบุตรและค่าเงินทุนสนับสนุนการศึกษานำหลักฐานมาเบิกไม่ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวัฒน์ ศรีประเสริฐ ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเก็บขยะ องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน รายได้ และภาระค่าใช้จ่ายของพนักงานเก็บขยะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะ

ในส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยพิจารณาเป็นรายด้านในดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคามไม่มีอันตราย และ ความเสี่ยงใดๆ

จากผลการวิจัยพบว่า ข้อที่อยู่ในอันดับสูงสุด ในเรื่อง การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ หากขาดการการระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจากเศษวัสดุหรือของมีคม อยู่ในอันดับมาก มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.37 เนื่องจาก พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะควรระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจากเศษวัสดุหรือของมีคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของพนักงานเก็บขนมูลฝอยที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่ ส่วนพนักงานเก็บขนมูลฝอยที่มีอายุหรือประสบการณ์ที่มากกว่า จะไม่ได้รับบาดเจ็บจากเศษวัสดุหรือของมีคม มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนไม่ให้ปฏิบัติงานด้วยความเคยชินจนขาดควรระมัดระวังในการดูแลตนเอง เพิ่มความตระหนักถึงอันตรายและความเสี่ยงในการทำงาน ตลอดจนมีความรู้ที่ถูกต้องในการปฏิบัติตนขณะปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย เช่น อุปกรณ์ป้องกันมือและแขน ควรรู้วิธีและเลือกใช้ชนิดใดขึ้นอยู่กับลักษณะงานและโอกาสที่ได้รับการสัมผัส เช่น การใช้ถุงมือหรืออุปกรณ์ป้องกันใบหน้า เพื่อป้องกันสารสัมผัสกับผิวหนังหรือใช้แว่นตาเพื่อป้องกันสารกระเด็นเข้าตา ขณะทำงานถ้าเสื้อผ้าเปื้อน ควรรีบถอดออกและแยก วิธีการใส่ถุงมือ ล้างมือทั้งสองข้างให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนสวมใส่ ถุงมือ ไม่ควรสวมใส่ถุงมือคู่อื่นเป็นเวลานานเกินไป ควรถอดออกเมื่อไม่ใช้งาน ไม่ควรใช้ถุงมือเกินช่วงเวลาทำงานถ้าต้องใส่เป็นเวลานานควรใช้สลับถุงมือคู่อื่น พับขอบถุงมือ ล้างมือก่อนจะถอดออก ถอดถุงมือออกโดยห้ามสัมผัสพื้นผิวด้านนอกเอามือจับถุงมือโดยดึงที่ปลายนิ้ว ใช้ครีมมอยส์เจอร์ไรเซอร์ ทามือหลังจากสวมใส่ถุงมือ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าด้านในถุงมือแห้งก่อนจะนำมาใช้ใหม่ ห้ามนำถุงมือที่เปื้อยหรือขาดมาใช้งานเด็ดขาดจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ คณอก ที่ได้ศึกษา การศึกษาการจัดการขยะของชุมชนเทศบาลตำบลดอนหวาย อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้กับความเข้าใจเรื่องจัดเก็บขยะอยู่ในระดับมาก

ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับต่ำสุด ในเรื่อง การตรวจสภาพรถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ อยู่ในอันดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เนื่องจาก พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไม่ได้ดำรงตำแหน่งพนักงานขับรถ จึงไม่สามารถขับรถยนต์เก็บขยะออกปฏิบัติงานได้และไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การตรวจสภาพรถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกปฏิบัติงาน

2. ด้านการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

จากผลการวิจัยพบว่า ข้อที่อยู่ในอันดับสูงสุด ในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจมีการทำ ความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทันทีหลังจากการเลิกงาน อยู่ในอันดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เนื่องจากพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเสมอ หลังจากการปฏิบัติงาน เมื่อพนักงานเก็บขนมูลฝอยเดินทางมาถึงสำนักงานเขตคลองเตยแล้ว พนักงานเก็บขนมูลฝอยจะเอาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

จัดเก็บไว้ที่สำนักงานเขตคลองเตย ซึ่งอุปกรณ์เหล่านั้นจะได้รับการทำความสะอาดเป็นครั้งคราว และมีการตรวจสอบโดยหัวหน้าพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย หลังจากนั้นพวกเขาจะทำการล้างทำความสะอาดร่างกายเบื้องต้นก่อน และเดินทางกลับบ้านเพื่อชำระล้างร่างกายอีกครั้ง เพื่อป้องกันการติดเชื้อและการแพร่กระจายเชื้อ มีหลักในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล 1. รู้จักและเข้าใจอันตรายที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล 2. มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแต่ละชนิด ทั้งข้อบ่งชี้ในการใช้การบำรุงรักษา 3. ชนิดและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จำเป็น ได้แก่ ถุงมือ ผ้ายางกันเปื้อน ผ้าปิดปากปิดจมูก แว่นป้องกันตา หน้ากากป้องกันหน้า รองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย นายปรัชญา ไชยอินคำ ได้ศึกษา ปัจจัยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ผลการศึกษาใช้อุปกรณ์พบว่า ปัจจัยต่อการป้องกันอันตรายส่วนบุคคลคือ ความสม่ำเสมอของการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก

ส่วนความรู้ความเข้าใจอยู่ในอันดับต่ำสุด ในเรื่อง มีความรู้ความเข้าใจในการยกสิ่งของหนักควรช่วยกันยกหลายคน อยู่ในอันดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เนื่องจากพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ควรมีความรู้การวางแผนยกและย้ายเก็บขนมูลฝอย เช่น ถังขยะ ต้องดูน้ำหนักและขนาดสิ่งของที่ จะยกก่อนว่า สามารถยกตามลำพังได้หรือไม่ ตรวจสอบ สิ่งของที่จะยกว่าเป็นวัสดุแบบไหน เช่น โลหะ แก้ว และอย่าลืมตรวจสอบความปลอดภัย ตรวจสอบเส้นทางเคลื่อนย้าย ว่ามีสิ่งของกีดขวางทางเดินหรือไม่ พื้นต้องไม่ลื่น มีแสงสว่าง และพื้นที่วางของเพียงพอ ใช้เครื่องทุ่นแรง เช่น รถเข็น หรืออุปกรณ์ช่วยยก อย่างแข็งแรง จะช่วยทุ่นแรงได้เป็นอย่างดี แต่ควรต้องศึกษาวิธีการใช้ก่อน เมื่อยกของที่หนักแล้วให้สลับมายกของเบา เพื่อพักกล้ามเนื้อ และเพื่อช่วยลดความตึงตัวของกล้ามเนื้อ ป้องกันมือ สวมถุงมือทุกครั้งก่อนยกและย้ายของ เพื่อป้องกันการถลอก ขูดขีด และโดนของมีคมบาดได้ ควรสวมรองเท้าเพื่อป้องกันการลื่นไถล สวมหมวกเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากวัสดุสิ่งของหล่นทับ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของอิสริย์รัช สืบศรี ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อ ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมการทำงานอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อได้ เช่น การยกสิ่งของหนัก ควรช่วยกันยกหลายคน

ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในภาพรวม ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ โรคประจำตัว มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

แตกต่างกัน จะส่งผลให้ต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมแตกต่างกันเกือบทุกคุณลักษณะยกเว้น ระดับการศึกษา สถานภาพ จากผลการวิจัยพบว่า เช่นระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า พนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาสูง เช่น ระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. จำนวน 24 คน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในภาพรวม เท่ากันกับพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาต่ำกว่า เช่น ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 78 คน เนื่องจาก สำนักงานเขตคลองเตย มีการอบรมเดือนละ 1 ครั้ง ทำให้พนักงานเก็บขนมูลฝอยเกิดการพัฒนาระดับสติปัญญา ซึ่งมีผลต่อการแปลสารที่ได้รับรู้มา ทำให้ลูกจ้างที่มีระดับการศึกษาสูงและมีระดับการศึกษาต่ำ จึงรับรู้ เรียนรู้ ได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปีนเรศ กาศอุดม อาริรัตน์ วิเชียรประภา จริญญา ดิจะโปะ ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากรวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี งานประกันคุณภาพการศึกษา ฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษา และบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี หลังเข้าร่วมโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ สูงกว่า ก่อนเข้าร่วมโครงการ ดังนั้น วิทยาลัยควรมีนโยบายในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาอย่าง ต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาด้วยวิธีการประชุม หรือฝึกอบรม อย่างสม่ำเสมอและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคลากรและนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการค้นคว้าอิสระเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไปจากการวิจัย

1. ควรให้พนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีการตรวจสุขภาพประจำปีทุกปี เพราะพนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีภาวะการณปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคขณะปฏิบัติงาน โดยทางสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้ประสานงานให้ศูนย์บริการสาธารณสุข 41 คลองเตย ออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ มาตรวจและบริการที่สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. ควรมีการส่งเสริมอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการทำงาน เนื่องจากฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีลูกจ้างตำแหน่งอื่น ๆ อีก เช่นพนักงานกวาดถนน พนักงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล พนักงานสวน โดยจัดอบรมในวันประชุมลูกจ้าง ที่ห้องประชุม สำนักงานเขตคลองเตย ชั้น 7

3. ควรมีการจัดทำคู่มืออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บข้อมูลฝอยและตำแหน่งอื่นๆ ของสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เช่น พนักงานกวาดถนน พนักงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล พนักงานสวน จะได้มีไว้ให้ศึกษา เช่น มีเนื้อหาประกอบด้วย การปฏิบัติตน ก่อนการปฏิบัติหน้าที่ ขณะปฏิบัติหน้าที่ และหลังปฏิบัติหน้าที่

4. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ให้พนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ประจำเดือนละ 1 ครั้ง หรือมากกว่าเดือนละ 1 ครั้ง โดยใช้เวลาประชุมลูกจ้าง ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ใช้สถานที่ห้องประชุมสำนักงานเขตคลองเตย ชั้น 7

5. ควรเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ให้กับพนักงานเก็บข้อมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้รับทราบความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ที่บริเวณหน้าห้องฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เนื่องจากเวลาลูกจ้างมาลงลายมือชื่อปฏิบัติงานหรือมาติดต่อเรื่องสวัสดิการ เช่น เบิกค่าเล่าเรียนบุตร เบิกเงินทุนสนับสนุนการศึกษา จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

6. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุน ให้ข้าราชการและพนักงานเก็บขนมูลฝอย ฝ้ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานครเข้าร่วมอบรมกับ กองสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาระดม สมองคิดความรู้หรือนำเอกสารที่ได้รับตอนไปอบรมมาเผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่พนักงาน เก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่ยังไม่ได้เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร กับ สำนักงานเขตอื่นๆ เพื่อหาข้อแตกต่าง จุดเด่น จุดด้อย นำมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร กับการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องอื่นๆ กับหน่วยงานต่างๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ผู้สนใจได้ศึกษา และสร้างนวัตกรรมในการจัดการเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในมุมมองใหม่
3. เนื่องจากฝ้ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ ของสำนักงานเขตต่างๆ กรุงเทพมหานคร มีลูกจ้างตำแหน่งอื่น ๆ เช่นพนักงานกวาดถนน พนักงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล พนักงานสวน ควรทำการวิจัยว่ามีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยใน การทำงานระดับใด
4. ควรมีการศึกษารูปแบบที่เหมาะสมของการให้ความรู้ หรือฝึกอบรม พนักงานเก็บขนมูลฝอย เพื่อการป้องกันการเกิดโรค การบาดเจ็บ และการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงาน เก็บขนมูลฝอย สำนักงานเขตต่าง ๆ

รายการอ้างอิง

หนังสือ

กลุ่มอาชีพอนามัย สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย. การอบรมเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานด้านอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อการปฏิบัติตาม มาตรา 3 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน. กรุงเทพฯ: สำนักอนามัย, 2560.

จันทร์จारी เกตุมาโร. อาชีวอนามัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2556.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

วิทย์ วิศทเวทย์. ปรัชญาทั่วไปมนุษยโลกและความหมายของชีวิต. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2537.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์, 2539.

บทความวารสาร

อิสริย์รัช สืบศรี. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโครงร่างกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องจากการทำงานในผู้ประกอบการอาชีพผลิตรูป.” วารสารพยาบาล, ฉ.พิเศษ (2556): 108-109.

เอกสารอื่นๆ

แสงจันทร์ โสภากาล. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล”. รายงานการวิจัย. เลข: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2544.

สุเวช พิมพ์น้ำเย็น. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย. เชียงราย: วิทยาลัยเชียงราย, 2553.

วิทยานิพนธ์

- กันตภา สุธิธอาจ. “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2556.
- จักรกริช ใจดี. “ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- ทวีศักดิ์ ชาญวรรณกุล. “การศึกษากระบวนการตรวจสอบสภาพรถในภาคใต้: กรณีศึกษา จ.สงขลา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา(การขนส่ง) คณะวิศวกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549.
- รัตนินทร์ ภูมิวิเศษ. “รูปแบบการจัดการทางการแพทย์ในการเสริมความรู้ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินในจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการพยาบาลบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2555.
- วิกรม อารีราษฎร์. “ความพร้อมของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน) ในการย้ายที่ทำการจากท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (ดอนเมือง) ไปสู่ท่าอากาศยานสากลสุวรรณภูมิ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549.
- ศิลาวัต ศรีสวัสดิ์. “ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2552.
- ศิพล รื่นใจชน. “ความรู้ความเข้าใจในสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ : กรณีศึกษาประชาชน หมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.

สารนิพนธ์

- น้ำผึ้ง นุชนาฏ. “ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อระบบการจำแนกตำแหน่งใหม่ (แท่ง) : ศึกษากรณีข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกริก, 2553.
- วิภาดา สุขสวัสดิ์. “การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจการศึกษาศาสตร์ ความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม, 2558.
- ปรัชญา ไชยอินคำ. “ปัจจัยต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล”. สารนิพนธ์ปริญญาโทวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2556.
- ปิยนุช พุทธรรม. “การป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงานของพนักงานจัดเก็บขยะกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร”. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2554.
- อุทัย ภูเต้าสูง. “การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนโคกกลางวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1”. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.

การสัมภาษณ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตคลองเตย. สัมภาษณ์โดย

นาตยา ประสานสงฆ์, สำนักงานเขตคลองเตย, กรุงเทพมหานคร, 7 มีนาคม 2560.

อรชา ม้วยเสมา. สัมภาษณ์โดย นาตยา ประสานสงฆ์, กรุงเทพมหานคร, 12 มิถุนายน 2560.

เว็บไซต์

wordpress.com. ลักษณะของความรู้. ม.ป.ป. <https://km436202.wordpress.com/part/>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2560).



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
ของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร นำมาเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ คำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำไปใช้เพื่อประมวลผลเชิงสถิติเป็นการส่วนรวมเท่านั้น

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเก็บขยะมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open form) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ถึงปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานหน่วยงานของท่าน เพื่อเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงาน
เก็บขมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คำชี้แจงโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

1 ชาย2 หญิง

2. อายุ (โปรดระบุ)

1 ไม่เกิน 25 ปี2 อายุ 26 - 35 ปี3 อายุ 36 - 45 ปี4 อายุ 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1 ประถมศึกษา2 มัธยมศึกษาตอนต้น3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.4 อนุปริญญา/ปวส.5 อื่น ๆ

4. สถานภาพการสมรส

1 โสด2 สมรส3 หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่4 อื่น ๆ

5. ดำรงตำแหน่ง

1 ลูกจ้างประจำ2 ลูกจ้างชั่วคราว

6. ระยะเวลาการทำงาน (อายุงาน) ในตำแหน่งพนักงานเก็บขมูลฝอย

1 ไม่เกิน 10 ปี2 11 - 20 ปี3 21 - 30 ปี4 31 ปีขึ้นไป

7. ท่านดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่

1 ไม่ดื่ม

2 ดื่ม

8. ท่านสูบบุหรี่หรือไม่

1 ไม่สูบบุหรี่

2 สูบบุหรี่

9. ท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่

1 ไม่มี

2 มี

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงาน
เก็บขมมูลฝอย สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความรู้ความเข้าใจโดยพิจารณาว่าแต่ละข้อ
ท่านให้คะแนนระดับความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
อาชีพอนามัย					
-การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ					
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ คำว่า “อาชีพอนามัย”					
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการทำงานมีภาวะความเสี่ยง จำเป็นต้องมีการตรวจร่างกาย ก่อนเข้าทำงานและ ตรวจสุขภาพประจำปี					
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน					
4. ท่านปฏิบัติงานได้รับบาดเจ็บขณะจัดเก็บขยะ ควรพบ แพทย์เพื่อวินิจฉัยโรคและรักษาให้หายเป็นปกติ					
5. ในขณะที่มีการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะต้องสวมใส่เสื้อ แขน ยาวที่คลุมถึงมือและไม่ซักกรรมกับเสื้อผ้าอื่น ๆ ได้					

6. หน่วยงานของท่านให้ความรู้ความเข้าใจบรมก่อนการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งพนักงานเก็บขนมูลฝอยด้านความปลอดภัยในการทำงาน					
7. ท่านมีความรู้ความเข้าใจวิธีการออกกำลังกายโดยการบริหารร่างกายด้วยการยืดเส้นยืดสายก่อนปฏิบัติงาน					
ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะแล้วมีการล้างมือด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ					
9. การป้องกันสารเคมีที่ปะปนมากับขยะก่ออันตรายต่อระบบผิวหนังและระคายเคืองต่อดวงตาได้					
10. พนักงานจัดเก็บขยะมีการดูแลรักษาเล็บมือ เล็บเท้าให้สั้นอยู่เสมอ					
11. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานเก็บมูลฝอย ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น เสื้อสะท้อนแสง					
12. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการดูแลตนเองเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ บาดเจ็บจากการทำงาน การติดเชื้อโรค ขณะทำงานเก็บขยะมูลฝอย					
13. ท่านสามารถป้องกันในการปฏิบัติงานเก็บขยะที่ต้องสัมผัสเชื้อโรค สารเคมี ของมีคมซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเจ็บป่วย					

14. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการทำงานที่จะป้องกันโดย ระมัดระวังไม่ได้ให้เกิดอุบัติเหตุและบาดเจ็บขณะปฏิบัติงาน					
--	--	--	--	--	--



ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
15. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มของมีนเมาขณะทำงาน ซึ่งร่างกายต้องสัมผัสกับขยะมูลฝอยทำให้เกิดการติดเชื้อ เจ็บป่วย					
16. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลรักษาทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ใช้สวมใส่ก่อนและหลังเก็บขยะมูลฝอย					
17. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดูแลตนเอง เช่น อุบัติเหตุ, การบาดเจ็บจากการทำงาน					
18. ท่านต้องล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งก่อนสวมถุงมือยาง					
19. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการระวังตนเองในขณะปฏิบัติงานห้ามหยอกล้อหรือเล่นกัน เพื่อป้องกันบาดเจ็บเกิดอุบัติเหตุ					
20. ผ้าปิดจมูกที่ใช้งานต้องแขวนไว้กับลำคอและระยะเวลาในการใช้ผ้าปิดจมูกในแต่ละครั้งต้องไม่เกิน 20 - 30 นาที					
ความปลอดภัย					
- สภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ					
21. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ คำว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน”					
22. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะได้ถูกต้องปลอดภัย					
23. ในขณะปฏิบัติงานจัดเก็บขยะหากขาดการระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจาก เศษวัสดุหรือของมีคม					

ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24. ท่านมีการตรวจสภาพรถยนต์ทุกครั้ง ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ					
25. ถ้าท่านรับประทานอาหารเช้าขณะปฏิบัติงาน จะได้รับเชื้อโรคต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขยะส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินอาหาร					
26. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในการซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บขยะมูลฝอย					
27. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติตามกฎหรือสัญลักษณ์ของความปลอดภัยในขณะที่ปฏิบัติงาน					
28. การทำงานอย่างปลอดภัยทำให้พนักงานเก็บขนมูลฝอยมีขวัญและกำลังใจอย่างเต็มที่					
29. ในขณะที่ปฏิบัติงานจัดเก็บขยะหากขาดการระมัดระวัง อาจได้รับบาดเจ็บจาก เศษวัสดุหรือของมีคม					
30. ฝุ่นละอองที่รวมอยู่กับขยะมีผลอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ					
- การดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย					
31. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการทำงานอย่างปลอดภัย เช่น การดูแลตนเอง และการลงพื้นที่จัดเก็บขยะมูลฝอย					
32. ท่านมีความรู้ความเข้าใจปฏิบัติตามคำแนะนำของหัวหน้าพนักงานเก็บขนมูลฝอย เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน					

ประเด็นการวัดความรู้ความเข้าใจ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
33. ท่านมีความรู้ความเข้าใจการให้คำแนะนำ เรื่อง การดูแลตนเอง ทั้งก่อนและหลังเลิกงาน					
34. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยและแยกประเภทขยะมูลฝอย					
35. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการระวังตนเองในขณะที่ปฏิบัติงาน เช่น ห้ามนั่งบนหลังรถขยะมูลฝอย เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ					
36. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการยกสิ่งของของนักควรถช่วยกันยกหลายคนๆ หรือใช้อุปกรณ์ช่วยยกสิ่งของ					
37. หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์จัดบอร์ดเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน					
38. ท่านมีความรู้ความเข้าใจขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งคุกคามสุขภาพด้านกายภาพ เช่น เสียง แสงสว่าง ความร้อน การสั่นสะเทือน					
39. ท่านมีความรู้ความเข้าใจต้องมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทันทีหลังจากการเลิกงาน					
40. ควรมีการให้ความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้หากเกิดปัญหาเพื่อการดูแลตนเองและผู้อื่นขณะปฏิบัติงาน					

ส่วนที่ 3 เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open form) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะถึงปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานหน่วยงานของท่าน เพื่อเตรียมความพร้อมในการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสู่การปฏิบัติ

1. ปัญหาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ในหน่วยงานของท่าน มีอะไรบ้างเพราะเหตุใด จึงเป็นเช่นนั้น (โปรดระบุ)

1. อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.1 การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

1.2 การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

.....

.....

.....

1.3 สภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ

.....

.....

.....

1.4 การดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ในหน่วยงานของท่าน มีอะไรบ้างเพราะเหตุใด จึงเป็นเช่นนั้น (โปรดระบุ)

2. อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2.1 การควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ

.....
.....
.....

2.2 การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

.....
.....
.....

2.3 สภาพแวดล้อมของการทำงาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ

.....
.....
.....

2.4 การดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย

.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

ชื่อ	นางนัตยา ประสานสงฆ์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2510
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัด กองยุทธศาสตร์ สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักยุทธศาสตร์และ ประเมินผล
ประสบการณ์ทำงาน	2556 : เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน (หัวหน้างานธุรการ) กองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล 2554 : เจ้าพนักงานธุรการ 6 ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตบางนา 2549 : เจ้าพนักงานธุรการ 6 ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตคลองเตย 2540 : เจ้าพนักงานธุรการ 2 ศูนย์บริการสาธารณสุข 37 ประสงค์ สุดสาคร ตู้อินดา สำนักอนามัย